modo propter quem principaliter data est indulgentia.s. dati denarij vel personalis ⁊ actual' visitatio ergo ⁊c. Ad 3rium dicemus ꝙ non semp vera est.regula vt no. in p̃.c. magna vnde fallit quādo opus est facti de eo qui mit.i pos. c.i.vnde volens martiriū pati ⁊ nō patit̃ nō h₃ aureolam:vt no.i.d.c.magna. Idem p₃ in penitente q h₃ satisfacere q licet velit satisfacere si tñ nō satisfecit in h̄ seculo tñ satisfaciet in futuro l₃ enim ex voluntate ⁊ cōtritōne sit ei dimissa culpa peccati ⁊ pena eterna nō tñ temporalis de pe.di.i.si peccatū ⁊ di.vij.c.vlti.⁊ no.de rap.c.super eo sic ⁊ hec idulgentia nō h₃ suū effectū ex sola volūtate nisi sequat̃ opus determinatū ẜm intentionē illā ꝯcedent' idem in casu decre. i.de eo q mit.in pos.cā rei seruā.de ver.signi.dilec to ide₃ in si. ¶ Item quero an religiosi possint gaudere indulgentijs ⁊ vr̃ ꝙ non q₂ nō hn̄t velle vel nolle.xij.q.i.nolo ⁊.c.nō dicat'. Item ipsi sunt qui debent sup errogare de meritis suis ecclesie.xvi.q.i.monachus non docentis ergo ab alijs eis non debet superrogari. Sed indulgentie consistūt de superrogat' meritoꝝ ecclesie ergo ⁊c. Preterea mōachis nō debet tradi materia vagandi.xvi.q.i.placuit.i.⁊.ij.⁊.c. qui vere ne.cli.vel mo.c.ij.li.vi. Sed si possent sic ire ad indulgentias daretur eis via euagandi quare ⁊c. ¶ So.dicēdum ꝙ tam religiosis q̄ secularib' valent indulgētie dummodo sint in caritate ⁊ faciāt id qd̄ habet indulgētie dispōñ eni minus sunt adiuuabiles meritis aliorum q̄ secularis al' sequeretur ꝙ ex bono quis reciperet dānū:q₂ religio bona est. Item etiam monachus vltra meritum religiōis potest plus mereri vt dicit Inno ď vo.scripte ⁊ facit ꝙ no.xx. q.iiij.c.ij.dixi autem dūmodo sint in caritate per qd̄ infertur ꝙ h̄ debet facere ď licētia suoꝝ prelatorum qm̄ propter bonum obedientie id q al' vr̃ bonu₃ dimittitur.s.q.i.si ergo de testa.religiosis.i.responso.libro sexto. Et per hoc respondetur ad primum. Item dixi dummodo faciant id ꝙ requirit dispositio indulgentie q₂ ea cessante non gauderēt vt.s.proxi.q.vij.si indulgentia requirit dationem denarij q₂ non habet proprium de sta.mo.cum ad monasteriū ⁊ in dicto capitulo non dicat' oportet ꝙ de licentia prelati etiā illum erroget. Ad cōtrariu₃ dicendu₃ ꝙ licet religiosi iter perfectionis arripuerit vt dicit Gratianus.xiiij.q.i.c.i.tñ non sunt sine peccato de pe.di.ij.si enim inquit:⁊ ideo si propter peccatum aliquod cōmissum religiosus est dignus alicuius pene potest relaxari illa per indulgentiam nec est absurdum si ille qui supererogat' aliquando indiget ꝙ ei erogetur de testa.cum in officijs. Ad aliud dicendum ꝙ propter indulgentias non debet religio dissolui maius enim bonū ē meritū religiōis q̄ remissiōis q̄ fit p idulgētiā vn̄ religiosus q iret ad idulgētiā eā dissolut' religiōis ñ eēt i caritate ⁊ p hoc non mereretur nec eā consequeretur. Ite₃ prelatus tali non debebat dare licentiam accedendi. ¶ Vlterius quero an si pro existente in purgatorio quis vadat ad locum indulgentie animo sibi illam pticipandi ipse existēs in purgatorio illa possit gaudere de existētibus in inferno nulla est questio:q₂ ibi nulla redemptio ẜm fide₃.xiij.q.ij. in presenti ⁊.§.verum cum.c.se.de conse.di.iiij.firmissime.hij autem qui sunt in celo non indigent ⁊ pro eis essent gratiarum actiones de cele.mis.cū marthe ⁊ ibi no.⁊.xiij. q.ij.tempus sit ergo questio de existentibus in purgatorio ⁊ videtur ꝙ sic q₂ vnus pro alio potest satisfacere vt dictu₃ est.s.sed indulgentia ad remissionem pene operatur vt dictum est sepius ergo vnus pro alio potest indulgentiam accipere ergo non repugnat aliqd quare nō posset accipi pro existente in purgatorio confirmatur h̄ qua ratione pro existentibus in purgatorio valent orationes ieiunia elemosine ⁊ misse que pro eis fiunt.xiij.q.ij.in presenti ⁊.c.pro obeūtibus ⁊.c.anime ⁊.c.tempus ⁊.c.nō extimemus.de pe.di. vi.c.i.ergo eadem ratione debent valere iste remissiones ñ enim minorem habet potestatem ecclesia immo maiorem in conferendo istas indulgentias q̄ in cōmunicando eis orationes missas ⁊ alia diuina officia ergo sic illa fiunt pro defunctis ⁊ eis pro sunt sit videtur ⁊ ista Inno.in decre.ꝙ in te.in sua glo.pe.videtur velle primo ꝙ non sint q₂ existētes in purgatorio non hn̄t iudicem in terra sed dei iudi-

cio relicti sunt allegat.xxiiij.q.ij.c.i.s₃ istud.c.loquit̃ de dānatis i inferno similiter.e.cā.⁊.q.c.ij.⁊.c.nec quisq̄ respōdet aūt ipse ad.c.tēpus ⁊.c.anime ⁊ iura.s.inducta ꝙ orationes ieiunia ⁊ elemosine non fiunt ratione fori vel iurisdictionis sed indulgentie sic. Subdit ipse ꝙ si aliquis facit ecclesiam vel peregrinatur pro defuncto in loco electo a p̃lato ꝙ plus valet defuncto q̄ si alibi faceret subdit ipse nō negamus ꝙ si papa faceret quin valeant defunctis Io.an. in ipsa decre.ꝙ autem recitat predicta verba super verbo non suo iudice. Sed subdit ꝙ dicunt theologi ꝙ non occurrit ratio quare ecclesia non possit communicare thesaurum suu₃ mortuis sicut viuis huic opinioni fortissime ob. ꝙ dicitur ecclesiam non habere potestatem nisi existentes super terram per illud quodcūq₃ ligaueris ⁊c.⁊ si legatur ecclesia₃ soluisse vel ligasse sepultos vt in decre.a nobis.ij. de sen.ex.tamen vt respondit ibi Io.an.ꝙ hugo.car.dicebat ꝙ illud non habet veritatem quo ad veram absolutiont vel ligamen sed est quedam declaratio ar.xxv.di.qual'. Et si dicatur ergo ẜm hoc erunt inutilia ieiunia orationes elemosine contra id ꝙ habetur.xiij.q.ij.non extimemus ⁊.c. anime respondet Io.an.in pre.decre.a nobis ꝙ illud in suffragijs ecclesie p que nō fit plena absolutio vt no.ď cele. mis.cum marte in vlti.glo. Salua semper determinatiōe papali puto tales indulgentias directe non pdesse defunctis existentibus in purgatorio vt.s.habeant oēm effectum indulgentie q̄ hn̄t viui ex indulgentijs sed in directe tanq̄ suffragium orationis siue elemosine vel pij operis bene h̄ probatur ex dictis. Aduertendum ad declarationem p̃dictorum ꝙ prout dicūt theologi existentes in purgatorio cum viatoribus seu ecclesia militante aliquo modo cōmunicāt q₂ in penis seu penalitatibus cum comprehensorib' seu cum ecclesia triumphante cōmanicant in impossibilitate peccandi cum vtrisq₃ cōmunicant in caritate probantur h.xxv.di.qualis.xiij.q.ij.in presenti.xxiij.q.iiij.hec aute₃ vita cum si. Ex hijs sequitur q₂ sunt in penalitatib' alieno auxilio indigent q₂ sunt in caritate ab alij possunt iuuari q₂ tamen non possunt sibi assumere penam voluntarium per quam citius admittantur ad satisfactionem ⁊ per ꝯsequēs ad visionem beatorum militans ecclesia eos iuuare potest cōmunicando ipsorum viuorum opera ⁊ merita ⁊ q₂ in eis non habet potestatem h̄ non potest per modum auctoritatis per quam directe quis iuuatur vt tales sunt indulgētiarum remissiones sed quia cum eis habet caritatem h̄ potest indirecte orādo deum p eis elemosinas ieiunia ⁊ alia pia opera satisfactoria pro eis prestando ⁊ sic per modum suffragij possunt iuuari a viuis ⁊ per consequens opera indulgentiarum facere sicut possunt ⁊ de genere bonorum talia pro eis prosunt ⁊ si non directe tamen indirecte.

¶ Solet queri quid significent hec verba.c.dies de iniunctis penitentijs relaxamus an isti dies vtiles vel continui hec qd̄ potest intelligi ꝙ querat an indulgentia solum operetur in hijs qui sunt impediti agere penitentia₃ vel citra illos qui non sunt impediti ⁊ secundum hoc hec questio est soluta.s.s.ꝙ etiam in non impeditis prodest alius intellectus est. Pone ꝙ vsq₃ ad tres annos singulis.vj.ferijs qs tenetur ieiunare an hn̄t remissionem annalem erit absolutus cum in anno non sint quia nisi quinquaginte.vj.ferie ⁊ per consequens prius videtur habere de indulgentia vel remissione q̄ sibi expediret hosti.respondit in decre.s.pxi.ꝙ quidam intelligunt dies esse vtiles. Alij de cōtinuis Item ꝙ tertij dicunt ꝙ is est sensus verborum remitto tibi vnum annum de penitentia.i.tantum minus punieris in purgatorio q̄ esset si vno anno continuo egisset penitentiam in hac vita subdit ꝙ isti dicunt ꝙ non credunt ꝙ per has indulgentias generales vnus vnq̄ teneatur agere penitentiam in hac vita ⁊ dicunt ꝙ hoc est satis equum secūdum Inno.subdit ꝙ est tamen credendum ꝙ deus p omnia moderatur in pondere numero ⁊ mensura. Sapiē.xv. iuxta metam a prelato impositam dabit ante plusq̄ min' licet alteri plus ⁊ alteri minus nec de hoc habet conqueri qui minus habet ex quo suuum recipit ꝙ plus datur nisi h̄ oculus neq̄ reprehendit vt patet Mat.xx.secūdū Inno.

subdit pro h̄ in.c.c.cum ex eo determinatur ibi super verbo penitentialis satisfactio eneruatur dicit ꝙ quot dies remittuntur tot dies de iniunctis penitentijs subtrahuntur Itē super.v̄.xl.dies de iniūctis penitētijs.dicit hic notab ꝙ dies indulgentiarum non sunt continui sed vtiles q₂ cōputantur tantum dies penitentiales.subdit vel dic.ꝙ aliō est querere de diebus aliud de annis quare quando ď diebus omnino vtiles sunt ⁊ dicit ꝙ miratur quomodo aliqs contrarium somniaret.quid enim esset dicere.ego tibi facio indulgentiam de diebus quibus non teneris ieiunare ⁊ vt compleā eius dictum secundum dicit ibi notandu₃ ꝙ si.xl.dies iniuncti sunt alicui pro penitentia vt.s.de spon. dudum.c.ij.h̄ operatur indulgentia vt illis diebus penitētiam agere non cogatur.h̄ dicit in indulgentijs dierum s₃ statim postea querit. Sed quid de annis nunquid sunt cōtinui vel vtiles respondet ꝙ sicut ⁊ quales iniuncti sunt tales ⁊ sic remittūt̃ ⁊ dic̄ ꝙ ibi illō colligit̃ ⁊ ď hōi.c.ij.ď spō. c.ij.lxxxiij.di.c.si. Cū igit̃ nūq̄ intelligāt̃ ꝯtinui q₂ ⁊ dies dn̄ici ⁊ alij festiui semper itelligūtur excepti vt de ꝯ.di.iij. ne quis ⁊.c.ieiunia ad si.xxvi.q.si.sacerdos ⁊ soiet dici de obserua.ieiu.consilium relinquitur ꝙ non sunt cōtinui s₃ vtiles.i.illi dies tantum de annis qui in ipsis occurrunt ieiunabiles remittuntur ex hijs cōcludit ꝙ productior est dierum indulgentia q̄ annorum. Hec dicta hosti.queda₃ ponit Io.an.in pre.decre.cum ex eo non bene capio nam omnes penitentie non imponuntur ieiniorum immo interdum ꝙ singulis diebus dicāt.iij.vel plura.pater noster vel psalmos omnes vel certos penitens dicat vel ꝙ singulis diebus visitet vel certis diebus talem locum vel singulis diebus vel certis pascat pauperem. Idem in similibus inter quas penitentias alia grauior alia. Item considerandum puto ꝙ littere indulgentiarum non dicunt de iniunctis penitentijs ieiuniorum. Item considerandum ⁊ pat₃ ex dictis.s.ꝙ indulgentia valet eque quo ad penitētias iniunctas a iur̃ sicut ab homine ⁊ econuerso nec potest dari ratio diuersitatis ⁊ maxime q₂ hodie etiam penitentie iniuncte a iur̃ sunt arbitrarie de pe.di.i.mensuram.xxvi.q. vlti.tempora. Item non occurrit ratio quare ipse indulgētie non habeant suum effectum.quantum ad penitentiam continuā.sic̄ successiuam ⁊ econtra ex quibus infero quod vniformiter in ipsius penitentijs eneruandis indulgentia non operatur ꝙ est in hac materia subtiliter aduertendum. Pone enim ꝙ solēnem penitentiam quis habet facere sibi iniunctam q₂ fecit paricidium vel aliam grauissimā penitentiā per.vij.annos alius.vij.annis h₃ sexta feria ieiunare vel dicere.iij.orationes pater nr̃.vel vnum psalmum. Et pone ꝙ danti denarium vel ad ecclesia₃ accedēti dantur.vij.anni de indulgentia nūquid eque quilibet istorum erit liberatus per indulgentiam hic dubito ⁊ ea que dixi.s.in declaratione diffinitionis in vltima pticula ⁊ i secūda cōclusione cū suis correlarijs probat̃ ꝙ sic tū q₂ h̄ vr̃ nimis penitentias facere vilescere ⁊ eas eneruare ⁊ nimis prelatoꝝ ampliare ptātē pōt intelligi sensus indulgentie ꝙ is qui pp penitentiam sibi iniunctam a iur̃ vel ab homine ñ adimpletam satisfecisset in purgatorio per annum vel triēnium illud tempus remittitur illi qui ad indulgentiam accedit q₂ indulgetur annus vel triennium per hoc penitētia non contēnitur ⁊ pena debita ẜm mēsurā delicti a deo mēsuratur ⁊ h̄ forte voluit vna opinio.s.tacta post hosti.nō tñ nego quin etiam ẜm ꝯsideratiōnē laboris ⁊ collatoris ⁊ meriti etiam per indulgentias totaliter posset eneruari penitentia iniuncta etiam non neglecta q₂ si neglecta eneruatur fortius nō neglecta. ¶ Nunquid p̃latus pōt facere indulgentias ⁊ quot dieꝝ.videtur ꝙ nō q₂ h̄ non est expressu₃ in iur̃ ⁊ ꝙ sanctoꝝ patrum ⁊c.ij.q.v.consuluisti. Glosator nr̃ hosti.⁊ oēs tenēt ꝙ possit q₂ potest statuta perpetua facere de offi.lega.c.vlti. Ad idē pōt allegari ď ver.signi. Ex pte ⁊.c.sup quibusdā.§.si.l₃ ista nō multū inferat tñ h̄ puto q₂ maius imperium habet ceteris ⁊ super ceteros de prouin. ď elec. Si abbatē li.vi.⁊ indulgentiam concedere cōpetit iratione iurisdictionis vt.s.dictu₃ est ergo ⁊c.h̄ voluit glo. n decre.vlti.de offi.leg.lau.in decre.i.e.ti.⁊ Inno.i.c.ꝙ

traslatione₃ h̄ idem tenet Spe.in spe.§.superest.in.v.col. v̄.potest ēt indulgentias ⁊ in.v̄.se. Sed nūquid iur̃ legationis tractati quot dierū vbi Spe.tenet ꝙ pp reuentiam cōcilij in h̄ se deb₃ legatus alijs prelatis conformare quasi velit ꝙ iur̃ legōis nō pōt nisi.xl.dieꝝ dare indulgentiā ⁊ hoc tutum est tenere. Nūquid si eps̄ ⁊ archieps̄ concedūt litteras indulgētiaꝝ nūquid pn̄t concedere indulgētiā duplicatā ⁊ primo est sciēdū qd̄.s.c.pxi.phibent ꝙ siue ab vno siue a pluribus cōsecratur ecclesia littera indulgentie non d₃ excedere annū indulgentie in die dedicationis in anniuersario autem.xl.dies ⁊ habeat numerum.xl.dierum etiā in alijs casibus littera vr̃ moderari tātūdē etiam numeꝝ in metropolitano moderatur hec decre.in questione ergo dixit hosti.s.c.pxi.ꝙ si omnes episcopi prouincie siue simul siue successiue dēt annum ꝙ omnes habebunt tantum annum ⁊ quilibet episcopus intelligetur dedisse subdito suo annum. Sed in episcopo ⁊ archiepiscopo arguit sicut glo. vlti.s.c.proxi.primo ꝙ non habebunt nisi vnum annū allegat de exces.pre.cum ad quorunda₃ ⁊.c.sane.C.de leg.nō dubium probant h̄ iura ꝙ non valet quod fit ꝯ.l. Incōtrarium allegāt ꝙ valet qd̄ fit ꝯ.l.vt de prebē.dilectus.ij.nisi dicatur ꝙ contra factum non valeat vt de preben.inter cetera ⁊ q₂ multa fieri non debent que tamen facta valent de iuriur̃.quemadmodum de pre.cu₃ iam dudum pro prima opinione allegat.c.istud soluit ꝙ subditi episcopi hēbunt biennium alij prouintiales annum tantum Io.an.s.c.proxi.non placet h̄ q₂ sequeretur ꝙ si omnes conuenirent ⁊ darent annum ⁊ archiepiscopus annum ꝙ quilibet prouinciales haberet biennium contra mentē littere.s.c.pxi. Quid velit ar.ī.e.c.vlti.li.vi.vbi de hoc tractat non clare app₃ l₃ plus videatur accedere ad ptem ꝙ tantum annum hēant singuli h̄ puto per pre.decre.vlt.ī.e.li.vi.⁊ per istud.c.idē intelligas de.xl.diebus quos in alijs casibus ipsi episcopi possunt concedere. ¶ Quid de legato quem.s.dixi posse concedere nunquid si concedat simul vel sepatim cu₃ epō xl.dies episcopi vel archiepiscopi concedere alios.xl.q₂ ipse facit auctoritate pape ꝙ facit ⁊ sedes apostolica illud dr̃ facere in hijs.s.in quibus habet auctoritatē de offi.leg. ꝙ traslationem de sen.ex.nuper ⁊ notauit h̄ glo.ij.q.v.que dicta ⁊ facit ꝙ no.in spe.§.nunc ostendendu₃.v̄.legat':sed ita est ꝙ si papa concederet.xl.dies essent alij ab illis quos concederet episcopus vel archiepiscopus ergo simil̃r ⁊ in illis dicendū quos ꝯcedit legatus. ¶ Item quero nūquid electus confirmatus nondum consecratus possit litteras idulgentiarum concedere archi. vt tetigi.s.in.q.iij.dixit in decre. Romana.ī.e.li.vi.hosti.notasse in decre.accedētibus de exces.pre.ꝙ nō.ibi tamen fatetur ipse hosti.ꝙ eps̄ qui renunciauit oneri de licentia huius electi confirmati eas dare poterit sed postea super hoc non firmat pedem dicēs ꝙ h̄ ē episcopalis dignitat' nō episcopal' ordinis ⁊ ea que sunt episcopalis dignitat' elect' ꝯfirmat' pōt. Io.an. sat' prolixe ibi hanc questione₃ prosequitur super ver.idulgentia ⁊ recitat Vincen.in decre.at si.de iudi.tenuisse ꝙ non ꝙ maxime procedit secundum eum si talis electus confirmatus nondum est sacerdos quid tamen velit ipse non clare colligitur ibi tamē.d.p.m.tenet cum Tho.iij. senten.xx.di.q.iij.articulo tertio ꝙ dicit ꝙ effectus clauis iurisdictionis est remissio que est per indulgentias cum talis remissio non pertineat ad dispensatiōe₃ sacramentoru₃ sed ad dispensatiōnē bonorum cōmunium ecclesie ideo legati etia₃ non sacerdotes indulgentias facere possunt ⁊.e. di.q.iiij.ar.ij.dicit ꝙ potestas faciendi indulgentias sequitur iurisdictionem ⁊ q₂ diaconi ⁊ alij qui non sunt sacerdotes possunt habere iurisdictionem vel cōmissam sicut legati vel ordinariam sicut electi ideo possunt indulgentias facere etiam licet non sint sacerdotes q̄uis non possent absoluere in foro penitentiali quia illud est ordinis indulgentias autem facere pertinet ad claue₃ iurisdictionis non ad clauem ordinis. Ex quibus sequitur ꝙ electus confirmatus non sacerdos huiusmodi litteras concedere poterit ad predicta facit ꝙ solet dici de absolutione ab excōicatione q̄ fit in foro penetentiali ⁊ illa non nisi a sacerdote fieri pōt

⁊ alia que fit ratione iurisdictionis ⁊ illa non requirit sacerdotem ut solet dici de sen.excom.a nobis.ij. Solo hec patet ex p̄dictis in.iij.q. Ex hijs soluit an nõ sacerdoti possit cõmitti ꝙ det indulgentias? Et dicẽdũ est ꝙ sic exquo non ẽ ordis als eni non posset de ↄsec.eccle.uel alta.aqua. debebat tamẽ dicere si nudũ ministeriũ est sibi cõmissũ ex parte tal' episcopi annũcio uel publico vobis indulgẽtiã.xl. dierũ ⁊ tunc est quasi pica uel canale lapideũ.j.q.j.si fuerit. uel merus executor uel denũciator.de electi.venerabilem nec obiectionẽ. ¶ Dubitatur etiã an vacante sede capl'm possit lr̃as indulgentiarum concedere ⁊ si diceremus lr̃as has cõcedere ꝓcedere a p̄tãte clauis ordinis planũ eẽt ꝙ non posset sed ſm aliã opinionem maius ẽ dubiũ Jo.an.ĩ p̄di.decre.accedẽtibus.in fi.p̄dicte glo.vĩ placere ꝙ non possit ⁊ arguẽdo in p̄dicto decre.j.e.ro.li.vj.fatetur ꝙ quidam seruãt cõtrariũ in ar.ꝓ ⁊ ↄtra.possent induci que notantur in clemẽ.j.de hereti.in glo.hac lr̃a.nã etiã non omnia que sunt iurisdictionis transeunt in.c.va.se.sicut est deponere abbatem uel clericũ sicut no.lxxix.di.nullus ep̃us. hoc placet Paulo ponẽdo opinionẽ Archidia.in clemẽ. in p̃alleg.decre.j.de heret.ħ puto quia hoc nõ reperit iure cautum.ij.q.v.cõsuluisti.nam thesaurum ecclesie dispensare non potest nisi is cui reperitur ꝑmissum quare ⁊c̃.probatur ex dictis.s̄.circa prin. Quasi superfluũ est querere an vicarius uel officialis ⁊ principalis uel generalis in spiritualibus ⁊ tẽporalibus:uel spiritualib' tm̃ has lr̃as indulgentiarum cõcedere possit? Et puto non:ar.de offi.vic.cũ in generali.lib.vj. ⁊ quia ea que spirituali nota sunt digna non veniunt in generali iuris dispositione.ff.de iniur. Itẽ apud.§.hoc edictum etiã idẽ puto si aliqua possit que reqrunt speciale mandatũ etiam secuta clausula generali.arg. eoꝝ que notantur de procura.c.vlti.li.vj.in glo.sed nunqd ad predicta.qõ no.de preben.c.ij.eo.li.in glo.ij.cum suis remissi. Nunquid inferioribus prelãtis de cõsuetudine potest cõpetere litteras indulgentiarum cõcedere in hac questione multũ dubia breuit arguẽdo ut videatur ꝙ facit dubiũ videt ꝙ sic quia consuetudo dat iurisdictionẽ.ix.q.iij. conquestus.de offi.ordi.irrefragabili.⁊.c.duo simul.de e ffi.archipresby.c.vlti.⁊ sp̃aliter facit preal.decre.accedẽtibus.in fi.cum glo.sua.de excess.prela.in contrarium vidẽtur quia illa videntur esse quasi meri imperij que nõ possunt prescript' acquiri sed tm̃ a lege habẽtur.ff.de iurisdi. om.iudi.l.j.de quo per Cy.C.de emancl.l.j. Cõtrarium videt placere d.p.m.in decre.cum cõtingat.de fo.compe. vbi de hoc per Jo.an.super ver.iurisdictionẽ ſm opinionẽ que habet ꝙ consuetudo potest dare potestatem prelato excõmunicandi que vĩ cõmunit approbari ⁊ si non possit priuari ut no.Jo.an.in predi.decre.cũ contingat.videt eadẽ rõne dicendũ etiam in cõcessione harũ litterarũ ad idẽ ꝙ no.Hosti.de offi.ordi.conquerente.de consuetudine que valet in foro penitẽtiali scʒ ꝙ talis abbas uel prelatus possit confessiones audire.dicit enim ꝙ excusat cõtrariũ puto qr talis consuetudo carere videtur rõne ⁊ per eam rumperet oĩs ecclesie disciplina.de consuetu.cum inter. Itẽ hoc cõpetit ep̃o ergo nõ alii inferiori.de offi.ordi.qm̃ in plerisq;. Item ſm Inno.⁊ Hosti.in dicta decre.cũ contigat.ꝙ dicitur cõsuetudinem dare iurisdictionem intelligendũ est de modica iurisdictione.nõ eni posset concedere consuetudo inferiorib' deponẽdi clericos.allegat de elec.transmissam.de consue.quanto.non obstat qõ dixi ꝙ cõsuetudo potest dare potestatẽ excõmunicandi quia etiam illo concesso aliud in excõicatione que põt competere inferiorib' ut etiam ⁊ hominis ꝑmissione:sed ħ non hoĩs inferioris a papa expresso uel tacito consensu quare ⁊c̃.forte posset distingui inter prelatum habẽtem iurisdictionẽ episcopalẽ uel quasi ut ille posset prescribere ħ ius.ar.notatoꝝ in clemẽ.j.de reb.eccle.non alie.⁊ aliũ prelatum ⁊ in illo secus que distat licʒ valeat tamẽ primũ puto verius ꝙ prescriptio ħ non posset induci. ¶ Nunquid si excedunt lr̃e indulgentiarũ statut' concilij valeant saltẽ vsq; ad debitum numerum statut'. Ad questionem istam facit an sententia ꝓ parte valeat ⁊ pro parte non.de qua.ij.q.vj.in.l.si quis ex pluribus ⁊ de conuer.coniug.placet.⁊ de iudice q poterat cognoscere super.x.tm̃:⁊ ꝓnũciauit super.xx.an saltem in.x.teneat. de qua.ij.q.vj.in.l.certa rõne.⁊ de regu.iur.ea que si.li.vj. Et in spec.de sen.prola.§.iuxta.ver.itẽ est nulla rõne quãtitatis. Itẽ de sen.arbit.qõ no.de arbi.cum tẽpore. Item de donat'.quod no.xij.q.ij.si quos de seruis.xvij.q.vltima questi.⁊ de preben.dilect'.⁊ de donat'.apostolice. In questione tamen ꝓposita argumenta pro ⁊ cõtra.videre potes in regula vtile.de regu.iur.li.vj. Glo.que format hãc questionem.j.eo.c.vlti.li.vj.videtur velle ꝙ saltẽ teneat vsq; ad legitimum numerum.tum quia istud est quedam donatio.tum quia vtile:hoc est separabile ab inutili. Item placet Archidia. Jo.mo.ibi tenet contrarium ꝙ in nullo valeat glo.s̄.c.primo.non firmat pedem. Sed Jo.an.in fine dicit ꝙ hodie statur illi decre.vlti.j.eo.li.vj.quasi vellet innuere ꝙ in nullo tenet:hanc partem puto veram ⁊ habeat locum ꝙ potuit voluit ⁊c̃.de offi.dele.cum super. Ad idem littera huius.c.que dicit ita tñ ⁊c̃.quasi aliter nõ possunt ⁊ sit eis aliter concedendi uel plus adempta potestas ergo non valeat tanq̃ factum ab eo qui non habet potestatem.j.q.vij.debitum. Alia motiua vide per predictos Jo.mo.⁊ Archidiac̃.in predi.decre.vlti.j.eo. huius materie dubia ⁊ solutiones suppleat prudentia cuiuslibet meli' sentientis cuius correctioni cedam humiliter:obtuli in gazophilatio fideliter qõ sciui. ¶ Gaspe.de calde.decretorum doctor ⁊ miles.

¶ Incipit repetitio excellentissimi vtriusq; iuris doctoris domini Alexandri de Antilla de Florentia super capitulo tibi qui. ¶ De rescriptis.li.vj.

Ibi qui. Repetiturus p̄sis capitulũ sub titulo de rescriptis.li.vj. Prio illud summabo:licʒ breuiter fieri non possit:⁊ ꝓpter hoc credo glosam uel nouellatorem non summasse. Sũma ergo ⁊ sic: Si ex duobus impetrantibus in eadẽ ecclesia lr̃as ap̃licas in simili gratia super ꝓximo vacatura. Secũdus primo presentet ⁊ in canonicũ recipiatur in prebenda vacante post receptionem primi. Prefertur ipse primus hoc p̄mo. Idem si ante receptionem primi vacet p̄benda ꝑ notificationem: infdictum seu reseruationem sui executoris affecta:hoc secundo. Idem in prebẽda vacãte ante p̄sentationẽm ĩ in litteris p̄mi papale decretum apponit: hoc tertio. Predicta vera nisi dolus uel notabilis negligẽtia p̄mo imputari possit:hoc quarto ⁊ vltimo. Diuidit aũt ſm Jo.mo.sic:quia Prio ponit tres casus in qbus p̄mus ĩpetrans prefertur. Secũdo illos in fine moderat. Tu aũt facias quatuor partes sicut quadruplicem summariũ posui. Secũda ibi: Idẽ Tertia ibi: Quin ĩmo. Quarta ibi: In p̄dictis. Etiam lr̃a correcta.⁊ posito casu ĩ terminis quẽ etiã ponit glo. Uenio ad expositionem littere Tibi qui. licʒ quidam doctores legiste in ꝓnominib' relatiuis copulis disiunctionib' monosyllabis ↄiũctionibus ⁊ silibus in coꝝ repetitionibus cõmuniter instent id nostro ꝓposito non putãs cõpetere: sed grãmaticorum potius grãmaticis ipsis relinq̃re disposui. Est enim meũ hic iura tractare: non aũt orõnis partes uel participia alphabetarijs q̃rere. Similẽ.ergo dissimilẽ: ut ij.di.c.iiij. De prebẽda.ista forma aliqñ ↄuertit:ut.j.de p̄ben.si clericus. Jo.an. Seqtur.§.idẽ.ibi Pertinebat.de iure uel cõsuetudine ſm Archidia. Affecta.idẽ v̄bum.j. de cõcessi.p̄ben.si capl'o.⁊ cõponitur ex ad ⁊ facio mutata d in f ſm deriuatores:⁊ ponit ꝓ informare ꝓ punire uel tormentare ⁊ pro capere. vñ versus: Afficit: informat: punit: capit ħ tria signat. Sequit.§.qn ĩmo.de hac dictiõe hic ꝑ Archidia. dicentem ꝙ sunt due dictiones.scʒ quin ⁊ imo ⁊ scribitur per duplex m:⁊ est aduerbium eligendi. Qñq; etiam sonat in potius. Qñq; affirmandi ⁊ sonat incerte. Quandoq; est coniunctio illatiua ⁊ valet quantum igitur. ⁊ vide qõ no.de heredi.insti.l.si ita.in p̄ma glo.vbi dicitur

ꝙ qñq;

ꝙ quandoq; ponitur ꝓ ut.quandoq; pro uel. Sequitur.§. in predictis.exponere ut in glo. Dolus. quem qui allegat ꝓbare debet.ff.de probati.l.quotiens.§.qui dolo.C.d' dolo.l.dolum.circa quod vide qõ plene scripsit Jo.mo.j.de regu.iur.scienti.⁊ hic quo ad apostillas textus facio finẽ. Nec miretur aliquis si tam pauca textualia recitaui quoniam repetentem sic facere decet ut testatur mortue vocis siue calamo.doctor meus Jo.an.in.c.beneficio.de resti.in integrũ.in p̄n.vbi ad instructionem repetentium sic dicit. Discant ergo dolentes in statu scholastico,formose repetere pauca ⁊ breuia ⁊ non exquisita textualia recitare. Uenio ad oppositiones ⁊ p̄mo oppono ↄtra p̄n.c.vbi dicit ꝙ impetranti fuit gratia concessa. Sed cõtra quia impetratio dicit ambijcio.j.de prebẽ.q̃uis.j. So.ex parte concedentis dicitur gratia:hinc est ꝙ donare videtur de concess.prebẽ. quia diuersitatem.ad fi. De hoc tu dic ut no.de preben.relatum. Ex parte v̄o impetrantis dicit ambijcio in concedẽte ergo loqtur hic.ĩ impetrãte loquitur contrarium.⁊ ideo ex parte ipsius impetrantis fit restrictio: ut ĩ dicto.c.q̃uis ⁊.eo.ti.si pluribus.ſm Archidia. Secundo oppono etiã ad primam partem.c.inquantũ.dicit ꝙ habens primo canonicatũ postponitur.de.l.rescripto.ff.de mune.⁊ bono. ⁊.C.de consul.l.j.li.xij.⁊ hec obiectio Archidi.qui nõ soluit. Tu dic ꝙ in.l.rescripto.in p̄n.dicitur ꝙ ꝓut quisq; decurio creatus est ita magistratum adipiscatur. Itẽ.l.j.de cõsu.dicitur ꝙ inter cõsules attẽdere dʒ qui primus fuit cõsul:sed iste secũdo impetrans p̄mo fuit canonicus ergo ⁊c̃. Solo.dic ꝙ ibi secundus factus decurio uel cõsul ante creationem p̄mi non habebat pure ius ad rem. Sed hic sec' ⁊ pro textu modo bene facit predicta.l.j.in fi.de cõsul.vbi primus consul secundo patriciatum adeptus prefertur secundo consuli qui illum in patriciatu precessit: ita hic primus impetrans qui est secundo canonicatum adeptus prefertur secundo impetranti qui eum in canonicatu precessit ⁊ vide questionem secũdam positam super regula: sine culpa.j.de regu.iur.in primo membro.⁊ in solutionibus contrariorum.ver.l.j.Jo.an. Aduene quia istud cõtrariũ trahit secum aliud ⁊ ideo oppono tertio ⁊ sic illi deletur p̄ma prebenda vacans ꝓ quo primo est affecta quia hic sumitur afficere pro capere uel informare ⁊ sic ꝓ vno capta pro alio capi non potest.sed ꝓ secundo prius petiuit affecta per collationem canonicatus.j.de preben.eum cui.⁊.c.si post q̃.⁊ expressius de concessi.preben.si soli.in fi.ergo debetur secundo ⁊ non p̄mo. Solutio.fateor maiorem nisi aliquid p̄cedat affectionẽ ꝙ ipsaʒ habeat impedire:sed hic precedebat impetratio p̄mi que impedit affectionem factam ꝓ secundo habere vires exquo ipse primus receptus est anteq̃ conferatur vacans prebẽda secũdo.probatur hec solutio expresse per id qõ no.Archi.j.eo.duobus.super verbo affecutus.⁊ qõ no.j.de concess.preben.si soli.in glo.magna.v̄. si autẽ canonicatus.vbi dicunt ꝙ si primo mandatur conferri ⁊ secundo collatus est canonicatus debetur prebenda primo:⁊ tamen prius fuit affecta pro secundo q̃ pro primo scilicʒ per collationem canonicatus: uel possũ negare maiorem quia non sequitur semper pro isto est affecta primo. ergo primo sibi debetur ita dicit glo.in clemen.cum ei.j. responso.de conces.preben.que incipit: Si enim.circa medium. Sed hec solutio est eadem cum prima.quia si nihil precederet ꝙ impediret affectionem semper deberet ei ꝓ quo est affecta si ipsam vellet. Sed quando aliquid precedit impediens tunc secus ⁊ sic intelligatur illa glo.alleg. ¶ Quarto oppono adhuc ad primam partem de.l.pluribus.ff.de ꝓcur.vbi melior est conditio occupantis.ad idẽ s̄.de procur.non iniuste.sed hic conditio occupantis non ẽ melior.ergo ⁊c̃. Solue ꝙ hic papa voluit vtrunq; obtinere cũ ordine suo:⁊ ideo primus est potior receptus post receptionem secũdi exquo in persona secũdi factum non erit perfectum. Jo.mo.⁊ Archi. Tu dic ꝙ cõtraria loquũtur in duobus datis eodem tempore. Hic v̄o loquimur in duobus datis successiue. Unde aduerte non est par ratio in ꝓcuratorib' ⁊ impetrantibus.nã si detur vnus ꝓcurator et demũ detur alius reuocatus est primus vbi aliud nõ adiicitur:ut.ff.de ꝓcur.si quis.cum.§.fi.⁊.s̄.eo.non iniuste.et j.de ꝓcura.si duo.in p̄n. Etiã si secundus nolit acceptare mandatum: ut ibi no.in glo.ij. ⁊ tamẽ in impetrantibus ħ non procedit:imo directe procedit cõtrarium quod apparet quia dando ſm procuratorẽ tollitur primus ex quo simpliciter dantur ut dixi ⁊ tamẽ si dẽtur gratia simpliciter in ecclesia ⁊ demũ detur alia similis simpliciter secunda nõ valet.s̄.eo.mandatũ.⁊.j.eo.duobus.cum si. Apparet ergo ꝙ in ꝓcuratore secũdum preiudicat primo:sed in impetrationibus p̄ma preiudicat secũde exquo apparet hic magis ponderari prioritatem q̃ ibi. Preterea ut dixi si eodẽ tempore date essent gratie bene haberet locum occupatio ĩ.ꝙ ille preferreret qui prius presentasset:ut patet.j.eo.duobus.cũ ergo cõtraria loquantur in datis eodem tempore non mirũ si occupatio prodest. Preterea in ↄtrarijs si admitteretur vterq; posset vnus negare ⁊ alter confiteri et sic periculum iminetur ex eo quia nil valeret:ut no.in dicto.c. si duo.in glo.iiij. Et est ratio quia dati sunt circa idem factum. Hic v̄o dato ꝙ vterq; admittatur nullum periculũ imminet:quia dati sunt circa diuersas prebẽdas. Unde si idem beneficium duob' eodem tẽpore conferatur collatio vitiatur:ut no.Jo.an.j.de preben.si a sede.per.l.duo sũt titij.ff.de testa.tutela.ff.de reb' dub.si fuerit.ad hoc.j.de elect.c.ij. Apparet ergo ꝙ magna est differentia inter procuratores ⁊ interp̄tantes Alexander. ¶ Quinto oppone adhuc ad primam partẽ vbi dicit ꝙ gratie fuerũt similes quia primus non habuit clausulam non ob.ꝙ pro alio quia sibi necessaria non fuit. Secũdus v̄o necesse habuit eaʒ habere: sed gratia hñs clausulam est dissimilis ab illa que nõ habet:ut no.Jo.an.j.eo.duobus.super verbo eligeret.ergo ⁊c̃. So.potuit esse ꝙ vterq; habuit clausulã: quare ali' prius fuerat receptus auctoritate eiusdem pape ⁊ prebẽda habuerat iuxta veram opinionẽ.Jo.an.in dicto.c.duobus in fi. Uel dic ꝙ licʒ p̄mo nõ esset necessaria clausula ad cautelã impetrauit. Uel dic ꝙ habuerunt similem gratiam: quia vterq; sup canonicatu ⁊ p̄benda. Item vterq; habuit similem executorem. Qualiter autem dicatur dissimil' no. in dicto.c.duobus. Nõ ergo habũerunt eandem gratiam sed similẽ. Omne aũt simile est dissimile:vnde dicit Jo. an.j.de preben.non potest.super glo.pone.allegando dictum Bar.ꝙ similitudo est rerum singulariũ uel differentium comparatio:vnde in illa non requiritur ꝙ res tota sit toti rei similis:sed in eo ad quod conferitur. ¶ Uenio ad questiones ⁊ circa p̄mam partem quero de qua receptione loquatur mandatum executori ut recipi faceret. Jo.an.super ver.recipi.dicit sic loquitur de receptione que tribuit ius que dicitur collatio.sic.s̄.eo.cum aliquibus.hoc dico dicit ipse ꝑ id qõ no.in vltima glo.huius partis: hec sunt eius verba.intelligas in glo.ergo si.que glo.clarius debuisset:formari ut inferius patebit. Sed ad hui' intelligentiã scias ꝙ quedã est receptio iuris:quedam facti. Receptio iuris per quam ius tribuitur.i.qr papa nõ contulit canonicatum sed mandat ꝙ conferatur. Si v̄o contulisset tũc illi qui reciperent dicunt de facto recipere qr iam de iure habuerat canonicatũ in curia. Et ideo queratur secundo circa hoc aũt in talib' receptionibus sint vocandi absentes:⁊ an debuerat fieri collegialiter:de hoc no.Archi.⁊ Jo.an. j.de prebẽ.cum in ecclesijs.⁊ de cõcess.preben.si capitulo. ⁊.s̄.de rescript.eam te.sup glo.ar.qõ ⁊ de postula.prelat. bone.ij.super glo.⁊ ideo. Et scias ꝙ si nos loquimur de receptione que fit ꝑ capitulum non ad mandatum alicui' hic nullũ dubium quod debent vocari absentes:ut est casus.j. de p̄ben.cum in ecclesijs.⁊ debet fieri collegialiter. Si v̄o fit receptio ad mandatum superioris tũc dicit Archi.s̄.ꝙ absentes nõ sunt vocandi ⁊ nõ intelligit nisi de illa que tribuit ius. Et dicitur collectio de qua ⁊ hic loquimur ⁊ huic dicto nõ videt assentire Jo.an.ĩ dicto.c.si capitulo. Si daret mihi licẽtia illud dcm̃ nõ placet simpl'r. vñ dico in tali receptione vocãdos absentes:sed nõ oẽs.sed tot ꝙ cũ p̄ntibus faciãt duplo maiorẽ partẽ uel saltẽ maiorẽ partẽ. Qõ ꝓbo:qr mandatũ superi' vult ꝙ illi qui recipiũt recipiant de iure.hinc ẽ ꝙ dicit receptio iuris ut.s̄.dcm̃ est:ergo ſm

iuris diſpoſitioné debet fieri.ſed de iure ħ receptio dꝫ fieri collegialiter ⁊ in cõi ut inferi⁹ dicet. Collegiũ vͦ non reſidet in minorem partem in caſu nõ conceſſo ergo ⁊c̃. Sꝫ dices ꝙ ſm ſupradicta nõ ſolũ debeãt tot vocari ꝙ faciãt maiorem partẽ: ſed oẽs ex eo qꝛ intentio mandantis eſt ꝙ receptio de iure alſ eſt ut vocẽtur oẽs per p̄dictũ.c.cum in eccleſijs. ad quod dico ꝙ licꝫ illa opinio poſſet defendi ſm quoſdam mihi tñ non placet. ꝓ qua tñ optime facit qꝺ no. Jo.an.ĵ.c.duob⁹ ſeq.in glo. ad quam. vbi dicit ꝙ ad illaꝫ p̄mam electionem vocabũtur abſentes.ſed dic ꝙ illa p̄ma electio de iure cõi ꝓcedit ꝑ illũ textum:licꝫ neceſſario tenerentur ſicut ergo qñ ꝓprio iure recipiunt tenent vocare abſẽtes:ut in.c.cum in eccleſijs.⁊ tñ ius neceſſitat eos ad recipiendũ ut ibi tenentur vocare ad illã primam electionẽ. Unñ dico ꝙ intentio mandãtis eſt ꝙ talis receptio fiat de iure i.taliter ut ius tribuat ⁊ valeat. ſed certum eſt ꝙ exquo eſt facta per maiorem partem valida eſt ꝙ apparet qꝛ etiam ſi fieret a maiori parte capli ꝓpria auctoritate non vocata minore minor põt illam ratificare ut dicit glo.in p̄dicto.c.cuꝫ in eccleſijs.per.c.ꝙ ſicut.de electio.ergo apparet ꝙ valuit alſ non poſſet ratificari.e.ti.auditis.non ob. ꝙ etiam illi q non fuerunt vocati poſſunt facere caſſari receptionem ut dicit glo.predicta:quia dico illud verũ quãdo recipiũt ꝓpria auctoritate ſed hic recipiunt mãdato ſuperioris ꝙ neceſſario eos aſtringit ad receptionem certe pſone: ⁊ iſto caſu ꝓcedit dictũ Archi. ſed ſi minor preſens non vocatis tot ꝙ faciant maiorem partem recipiat etiam ad mandatuꝫ ſuperioris hic receptio non tribuit ius quia fuit nulla a p̄ncipio Cũ ergo mãdetur caplo ut recipiat: caplm autẽ cõſiſtat in maiori parte.qꝛ qꝺ fit a maiori parte intelligit factũ a toto niſi minor oſtẽdat iuſtam cãm.lxj.di.apoſtolica.de electi. cum inter canonicos.in p̄n.de hijs que fi.a maio.par.ca.c. j.ff.ad municipa.ꝙ maior.in minori vͦ non cõſtat apparet ꝙ tot debẽt eſſe ꝙ caplm faciant. ⁊ ꝑ iſta opi. quam teneo optime facit qꝺ no.Jo.an.ĵ.ne ſe.va.c.vno.§.fi.ſuper ver. ſtatuto.vbi ponẽdo queſtionem Bar.brixi.dicit ꝙ ſi papa mandat epo ⁊ caplo ꝙ iueſtirẽt.p. de prebẽ.ſi caplm inueſtiuit abſente epiſcopo nõ valeat ⁊ tu dic ꝙ eps preſens nõ poſſet cõtradicere caplo. Demũ ſubdit ꝙ illud dꝫ intelligi in inueſtitura q̄ dicit collatio: ſic ⁊ in ꝓpoſito cũ nos de receptione que dicitur collo:ergo ſicut ibi illi quib⁹ ſcribitur debẽt adimplere mãdatũ nõ obſtante abſentia ſic ⁊ hic ille cui ſcribitur debet adimplere ſed caplo ſcribitur:capitulum aũt nõ cõſiſtit in minori parte in caſu nõ expſſo ut.s̄. dixi.ſed in maiori ergo maior pars ſaltem debet eſſe pñs. Si vͦ receptio eſſet facti ut quia papa ꝯtulit canonicatuꝫ in curia tũc dico neminẽ vocandũ fore. An aũt debeat fieri collegialiter receptio q̄ fit ad mandatũ ſuperioris? Dicas ꝙ ſi loquimur de receptione que tribuit ius.i. quando nõ fuit collatus canonicatus in curia tunc neceſſe eſt ꝙ fiat in cõi ſiue collegialiter ut dicit Archi.in dicto.c.ſi capitulo.⁊ Jo.an.poſt eum ⁊ Inno.in predicto.c.caute.⁊ Jo. an.ſuper glo.ordina.ꝙ. Si vͦ collatus eẽt canonicatus in curia ita ꝙ iſta eſſet receptio facti tunc nõ eſt neceſſe ꝙ fiat collegialiter:ſed ſingulariter põt fieri ſm p̄dictos. ¶ Tertio quero adhuc circa p̄mam partẽ qualis fuerit iſte executor.an ꝓuiſorius an compulſorius. Gloſella ſup ver. ꝓuideret vult ꝙ ſit ꝓuiſorius per illud verbũ ꝓuideret. Sed aduerte qꝛ ſm iſtam gloſellam reuoluit intellectus iſti⁹ prime partis ⁊ glo.que incipit: Ergo ſi prius de qua.s̄.mẽtionem feci ⁊ glo.magr̃e.ĵ.de conceſ.p̄ben. ſi ſoli.ante medium.⁊ glo.decre.ſi caplo.que incipit: Cõtra tractãt de intellectu iſtius.c. Circa qꝺ aduertendũ eſt ꝙ ſi executor eſt datus ad ꝓuidẽdũ ſtatim ꝑ preſentationẽ factã ei ad quẽ ſpectat collo affecta eſt prebenda.ſed ſec⁹ ſi ad cõpellendũ ut i iurib⁹ vulgaribus ſi caplo.⁊ ſi ſoli.ĵ.de cõceſ.preben. ita ꝙ collo poſtea alteri facta nõ valet.fingamus ergo ꝙ ſecũdus impetrans p̄mo preſentauit ⁊ recept⁹ eſt demũ ſecundo loco p̄mus preſentat ſed nõ recipitur ante cui⁹ receptionem vacat prebenda que cõfertur ſecũdo tenet ne collatio ut dixi gloſella.ergo ſi videt velle ꝙ ſic ⁊ idem predicta glo.decre.ſi ſoli.ante medium.ver.in ſecundo caſu ⁊ idẽ vult iſta littera a contrario ſenſu.ex quibus apparet ꝙ requirit receptio in canonicum facta de p̄mo impetrante ad hoc ut non valeat collatio facta ſecũdo ⁊ hoc idem innuit glo. antepe. iſtius.c.⁊ ſic non ſufficit pñtatio ſola ſine receptione ⁊ hũc eundem intellectum ſentire etiam videt quedã alia glo. p̄ di.c.ſi ſoli.que incipit: Et tunc ſi dicamus ꝙ illud alſ poſitum in eadem glo.determinet caſus alios iſti⁹.c. excepto. §.quin imo.verum tamẽ illa glo.aliter poſſet intelligi.ſ. ꝙ illud alſ referatur ſolum ad predcm̃.c.ſi ſoli.eandem ſententiam ſentit Compo.de reſcript.caplm. ⁊ Jo.an. ponit ſup ver.mandatum. vbi dicit ſic.ſed ſi prebenda ante receptionem ipſi⁹ p̄mi iam eſſet collata ſecũdo prius recepto: valeret collatio ⁊ ſic ponderat receptionem:eundem intellectum ſentit glo.ĵ.§.idem. que incipit: Et poſt. que vult ꝙ in ſecundo rñſo.ſ.in p̄dicto.§. idem pñtatio fuerit facta ⁊ tamen per illum.§.patet ꝙ requiritur ꝓceſſus executoris ⁊ ſic ſola pñtatio non ſufficit.ſed ad iſtam glo.poteſt reſponderi ꝙ loquit de preſentatione facta executorib⁹ ſed ut dixi hoc eſt dicere contra caſum decre.ſi caplo.ĵ.de cõceſ. preben.vbi ſola preſentatio in tantuꝫ afficit ꝙ alteri poſtea facta collatio non tenet. Et loquor de preſentatiõe facta ei ad quẽ ſpectat collatio:non aũt executori: ⁊ ꝙ talis pñtatio ſufficiat etiam in caſu noſtro expſſe vult glo.ĵ.eo.c.§.idem que incipit: Sed ad quid. Ex quib⁹ ꝯtrarietatib⁹ remanet tremulus huius decre.intellectus. Super quo auxilio preniſſo inuocato dico ꝙ ſi ad finem iſtius p̄me partis ibi aũ tuam receptionẽ ſubaudiatur uel lr̃arum pñtationem ceſſat omne ꝯtrariuꝫ ⁊ tũc ad glo.ergo ſi reſpõdebo ꝙ exquo p̄benda fuit collata ſecũdo anteq̄ p̄mus preſentaret ꝑ conſequens fuit collata p̄uſq̄ reciperetur ipſe p̄mus ⁊ ſic intelligatur illud prius.i. ante pñtationẽ.ad glo.c.ſi ſoli. ibi dũ dicit.ſi aũt tempore receptionis p̄mi addam ⁊ preſentationis.nam iſta optime cõpatiũtur ꝙ pñtatio ⁊ receptio facte fuerint eodem die uel tẽpore nõ ſumendo tempus ſtrictiſſime:ſic etiã faciam de glo.antepenul.huius.c. nam ibi duꝫ dicit ſed p̄mus erat recept⁹ dicam uel preſentauerat ul' dicam ꝙ ibi ⁊ in fi. iſtius prime partis ceſſet argumentum a cõtrario ſenſu.quia ꝯtrariũ reperitur in iure.ſed hoc male poſſet ſuſtineri maxime ꝑ p̄alleg.glo.c.ſi caplo.que incipit Contra.cui reſponderi non põt.⁊ ideo ut non dãnetur uel improperẽtur tot gloſe ſed ſalue ꝓprie iaciant dico aliter intelligendum iſtud.c.ſcꝫ ꝙ receptio in canonicum ſit neceſſaria ad hoc ut non teneat collatio facta ſecundo impetrãti nec ſufficiat ſola preſentatio litterarum. ⁊ ſi dicatur qualit rñdetur ad.c.ſi caplo.ĵ.de cõceſ. p̄ben.iuncta glo.que hic ponitur ſuper ver. ꝓuideret.dico ꝙ ſi ſubtiliter intelligat iſte textus hic non dicitur ꝙ iſte fuerit executor ad ꝓuidendum ſimpliciter ſed dicitur ꝙ ipſe executor debebat recipi facere in canonicum ⁊ ſic in hoc fuit executor ad compellendum demũ dicitur ⁊ de prebenda ꝓuideret in hoc fuit ad ꝓuidendũ.cũ ergo executor ꝓuidere nõ poſſet de prebenda niſi p̄mo feciſſet impetrationeꝫ recipi ergo apparet ꝙ poteſtas ꝓuiſoria executoris non habet vires niſi poſt illam receptionem ⁊ ſic non põt operari effectũ niſi poſt illaꝫ receptionem. Probat hoc per id qꝺ no. Jo.an. ⁊ Archi. in caſu cõuerſo.ĵ.de preben.ſi clericus.vbi dicunt ꝙ executor datus ut mihi ꝓuideat de prebenda ⁊ poſtea me faciat recipi in canonicum nõ poteſt anteq̄ mihi cõferat p̄bendã me facere recipi in canonicam ꝓpter formam mandati ſeruandam.ĵ.de p̄ben.cui de non.cum ſiſib⁹. ſic ⁊ hic anteq̄ me faciat recipi in canonicũ non põt ꝓuidere de prebẽda. Non ob. ſi forte dicatur ꝙ ibi ponitur verbum poſtea hic non qꝛ illud poſtea nihil operatur q̄tum ad hoc ꝑ ordineꝫ lr̃e cui ſtatur in dubio.ĵ.de elect. ſiquis iuſto. cum concor. ibi ſignatis.⁊.ĵ.de prebẽ.mandato.cũ concor. Probo fortius iſte textus debet intelligi in p̄n.de receptione que habuit ius ⁊ iuridice cõſiſtit:ut.s̄.dictũ fuit ſm Jo.an. Sꝫ ſi executor prius cõfert prebendam q̄ eum faceret recipi in canonicum ꝑ collationẽ p̄bẽde intelligitur.s̄. cõferre etiaꝫ canonicatũ:ut not. Archi.ĵ.de p̄ben.ſi clericus.j.rñſo.ita ꝙ poſtmodũ nõ eſt neceſſaria receptio niſi de facto ſm euꝫ ergo ſequeret ꝙ iſte text⁹ loq̄ret etiã de receptiõe facti qꝺ ẽ falſum

falſum:ut.s̄.dixi. ⁊ hoc vult hic Jo.an. dũ dicit in p̄n. aliquãdo ꝯuertit forma iſta:ut.ĵ.de p̄ben.ſi cleric⁹. Sꝫ cũ forma capli ſi clericus ſit ut p̄us ꝓuideat de prebẽda ⁊ poſtea faciat recipi in canonicũ ſequit ꝙ cum hic ꝯuertat p̄us debet facere recipi ⁊ demũ ꝓuidere ⁊ ſic ante receptionẽ nullam poteſtatẽ habet ꝓuidendi ſicut ſi eſſet datus in die ul' ſub conditione ad ꝓuidendum de prebenda non dubiũ ꝙ ante diem uel cõditionẽ prouidere non poſſet per ꝯſequẽs ante diẽ uel ꝯditionem teneret collatio facta ꝑ caplm quia poteſtas ſua ad diem refertur ſicut dicim⁹ de impetratiõe ĵ.c.primo.faciat qꝺ no.ĵ.de offi.deleg. cum plures. i glo. fi.⁊ ſup ea in ſuppletione que incipit: Facit qꝺ no. Preterea que eſt ratio q̄re dato executore ad ꝓuidendũ per preſentationem tollitur ptãs ordinario ꝓuidendi. nõ eſt quia papa dando talem executorem videt ad ſe uel ſuum executorẽ ꝓuiſionem reuocare:ut no.ĵ.de ꝯceſ. preben.ſi caplo. in.iij.glo.⁊ in clemẽ.ſi de beneficio.in glo. determinat.de preben. Sꝫ cõſtat ꝙ anteq̄ executor iſte faciat recipi in canonicum ꝓuidere nõ poteſt ut ꝓbatum eſt.s̄.ergo ad eum nõ eſt reuocata ptãs:⁊ ſic vſqꝫ ad receptionem in canonicũ remanſit poteſtas apud ordinariũ collatorẽ. cũ ergo contulerit ſecũdo impetranti tenet collatio. Reſtat modo reſpõdere ad glo.hic poſitam ſuper vͦbo ꝓuideret.que innuit ꝙ iſte fuerit executor ad ꝓuidendum. dic ꝙ glo.verum dicit ꝙ iſte eſt executor ad ꝓuidendũ in ſecunda parte.ſ.de prebenda:ſed non in p̄ma.ſ.canonicatu. vnde iſta glo.non fuit ſignata ſup verbo recipi faceret ſed ſup ver. ꝓuideret. non obſtat qꝺ ſequitur in glo. ꝙ alius eſt caſus iſtius.c. primi a caſu.c.ſi ſoli. per qꝺ videt ꝙ ſi in.c. ſi ſoli. fuit executor ad cõpellendum:ergo hic fuit ad ꝓuidendũ: quia dico ꝙ hoc non ſequitur.dico ergo ꝙ glo.veruꝫ dicit ꝙ alius eſt caſus ſcꝫ quia in.c.ſi ſoli.fuit executor datus ad cõpellendũ in toto tum. ſed hic fuit ꝓ parte ad cõpellendum ⁊ pro parte ad ꝓuidendũ:⁊ ſic expſſe dicit Jo.an.in dicto.c.ſi ſoli. in p̄n. vbi tractat plenã materiam executorꝫ.ſcꝫ ꝙ in iſto.c. executor.fuit partim ad cõpellendũ:partim ad ꝓuidendum.idẽ dicit in dicto.c.ſi caplo..p̄allega.glo. contra q̄ etiã ſoluere videtur ꝯtrariũ iſti⁹.c.ad illud qꝺ hic fuit ſcriptũ ſolũ executorib⁹ ibi caplo ⁊ executori ⁊ ſic innuit illa glo. ꝙ ſi executori ſoli ad ꝓuidendũ ſcriptũ eſſet ꝙ per ſolam pñtationem non afficeretur p̄benda.hoc tamen nõ credo ꝑ rationẽ quam ibi reddit alia glo.que incipit: Iſtud dixi. s̄.ver.preterea.vnde dico ꝙ ſi hic fuiſſet datus executor ſimpliciter ad ꝓuidendum ſola pñtatio ſufficeret.⁊ eſt ratio quia quãdo ſcribitur ſoli executori ad ꝓuidendũ fortius tollit poteſtas collatori q̄ quando ſcribitur collatori ⁊ executori. ſꝫ qualiter reſpondet ad glo.ĵ.§.idem. que incipit: Sed ad qd. Dico ꝙ illa gloſa in ſe vera eſt in qualibet parte. Primo eñi glo.dicit ꝙ ſola pñtatio ſufficit per.c. ſi caplo. ergo refert ſe ad illũ caſum:ſed fateor ꝙ in caſu illi⁹.c.ſola pñtatio ſufficit quia executor ſimpliciter fuit ad ꝓuidẽdum.hic vͦ ſecus ut ſuperi⁹ dictũ fuit. Demũ glo.ſoluit ꝙ pñtatio facta ei ad quem ſpectat collatio ſufficit ⁊ hoc ſilr verum eſt habito reſpectu ad cõtrariũ ꝙ fuit formatuꝫ.ſ.ad.c.ſi capitulo.vnde dicit glo.ut ibi.nõ aũt dixit ut.s̄.j.rñſo.⁊ ſic non dixit ꝙ in hoc p̄mo rñſo.preſentatio ſufficeret ſola.demuꝫ dicit ꝙ preſentatio facta executori ſoli non ſufficit ut hic et hoc etiã veruꝫ eſt in ſe:ut no.in predicto.c.ſi caplo. Sed ſi tu dicas ergo glo.innuit ꝙ hic fuit facta pñtatio ſoli executori ⁊ ꝙ ſi fuiſſet facta ei ad quem ſpectabat collatio illa ſola ſufficeret. Fateor ꝙ hoc argumentũ poteſt ſumi a cõtrario ſed dico ꝙ cum tẽpore preſentationis eſſet adhuc ad cõpellendũ ut.s̄. dictũ fuit reperitur caſus contra iſtud ar.a ꝯrio ſcꝫ predcm̃.c.ſi ſoli.ergo illud ar.non ꝓcedit ⁊ maxime in gloſis. Quero circa ſecũdã partẽ ponamus ꝙ executor reſeruauit ſm ꝙ ibi dicitur in verſu. ſeu.demũ morit ad quẽ ſpectabit collatio ipſius prebẽde. Dic ꝙ ad papã cui⁹ auctoritate facta fuit reſeruatio ſm Archi.qui allegat qꝺ no. Inno.de iur.pat cum dilectis.⁊ de appella.ut noſtrũ. Jo. an. ¶ Quinto q̄ro circa vltimã partem quãdo dicit p̄m⁹ impetrans negligens ita ꝙ p̄benda debeat ſecũdo? Glo. ſi.rñdet ad hoc per.c.ſi clericus.ĵ.de p̄ben. Sed iſta non ẽ reſponſio quãdo:quia illud.c.hoc nõ dicit quando dicatur negligens ſed eſt allegatio ꝙ negligentia noceat. Archidi. vͦ dicit ꝙ hoc quod de negligentia dicitur debet intelligi ⁊ gloſari per id qꝺ no.s̄.eo.c.capituluꝫ.in glo. ⁊.ĵ. ver. alij dicũt.⁊ de teſti.veniẽs.ij.in glo.ſed quare. ⁊ qꝺ no. Inno. eo.ti.mandatum.in p̄ma glo.in prin.⁊ in fi. Et qꝺ no. Hoſti.in ſumma.eo.ti.§.qꝺ cui.ver.quid ſi abbas. Remittit tñ ad decre.ſi clericus. Lapus hic ſuper ver. in p̄dictis dicit ꝙ iſtud ver.in predictis: reſpicit omnes p̄dictos caſus. cuius cõtrarium tñ videtur velle Jo.an.ĵ.eo.duob⁹.ſuper glo.antepenul. circa fi.magne.ſupple. ver.ante.ver.hinc. glo.vbi dicit ſic. vnde nec reſumũtur ſuperiores caſus. ſicẽ s̄.eo.tibi qui.in fi. Sed dic ꝙ illud facit pro.q̄ſi dicat Jo. an.ꝙ hic reſumũtur oẽs ſupradicti caſus ꝑ iſtũ finem.ibi.ſ. in.c.duob⁹ nõ.⁊ ſic illud ſicut non reddit ſilitudinẽ negatiuam;nec determinat illã negatiuã nec.ſed determinat verbum reſumũtur:quaſi dicat nec reſumũtur hic caſus ſuperiores ſicut reaſſumũtur.s̄.eo.tibi q.in fi. alſ ex locis. Deterioratur ergo ſm eum cõditio p̄mi negligentis ⁊ melioratur ſecundi vigilantis ⁊ nõ negligentis. Unde videt dicit ipſe ꝙ prebenda vacans debeatur ſecundo: etiã ſi nonduꝫ ſit ſibi collata ⁊ non p̄mo.licꝫ Hoſti.s̄.eo.ti.caplm. ⁊ Archi.⁊ Jo.an.ĵ.de preben.ſi clericus.dicãt ꝙ non ob. negligentia p̄mi debetur p̄mo ⁊ non ſecundo prebenda vacans anteq̄ ſecũdo conferatur quaſi nõ ſit notabilis negligentia anteq̄ prebẽda vacans cõferatur ſecũdo.⁊ ꝓ eis facit.ĵ.de preben.ſi tibi abſenti.⁊ predictuꝫ.c.ſi clericus. demũ dicit ꝙ Jo.an.ſcripſit ſibi ꝙ in eo qui conſecutus eſt canonicatũ a papa notabilis negligentia non impedit cõſecutionem p̄bende alteri non collate. In illo vͦ qui cõſecutus canonicatum non eſt poſſet notabilis negligẽtia impedire:etiã re nõ integra vbi littere nõ afficerent ⁊ hoc eſt planuꝫ. Sed ipſe Lapus dicit dici poſſe notabilem negligentiam includere ſub ſe collationẽ alteri factaꝫ:uel ꝙ iſta clauſula determinet primũ dictum. Finaliter dicit ꝙ huic littere ſtandum eſt. Nec ob.predicta caplꝫ.nã in.c.ſi clericus.eſt ar. a ꝯtrario ſenſu:ꝙ non ꝓcedit cũ hic ſit expreſſum ꝯtrariũ. C.vͦ ſi tibi abſenti. loquit in collatione vbi hꝫ plus iuris. Hic aũt i impetratione vbi min⁹ eſt iuris ⁊ diuerſi ſunt caſus. ⁊ ideo aliud ⁊ aliter ibi:aliud ⁊ aliter hic:⁊ iſte eſt verus intellect⁹ huius.c.⁊ aliter intelligenti congrueret illud Sene.decla. li.j.in exordio in fi.ſumma quidẽ eſſe dementiam detorq̄re orationem cui eſſe rectã liceret. Ego credo ꝙ Lapus veriſſime loquatur qꝺ apparet quia.s̄.j.reſponſo loquitur de p̄benda vacãte ⁊ dicit ꝙ p̄mus impetrans debet aũferri ⁊ demũ dicit hic in fi.illud eſſe verũ niſi negligẽtia p̄mo impetrãti poſſit iputari.ergo apparet ꝙ negligentia notatur etiaꝫ ipſa prebẽda vacãte anteq̄ ſecũdo cõferat: imo neceſſario debet intelligi iſte finis de negligẽtia ante collationeꝫ factam ſecũdo cũ in eodẽ p̄mo reſpõſo dicatur in fi. exquo alteri ante tuam receptionem collata nõ extitit. Et ad hoc optime facit qꝺ no.in clemẽ. cũ ei quem.de cõceſſ.p̄ben.in glo.iſte termin⁹.in fi.vbi dicit glo.ꝙ in caſu.c. ſi cleric⁹ ordinari⁹. nõ habet ptãtem ſuper neglecta:ergo vult ꝙ p̄benda vacabat ſed quia neglecta fuerat ordinarius non põt negligenti cõferre ⁊ ſic demõſtrat negligentiã eſſe in prebenda adhuc vacante anteq̄ alteri conferat: nec obſtat ſi dicat ꝙ illa glo. dꝫ intelligi ꝙ iõ ordinari⁹ nõ hꝫ ptãtẽ ſup neglecta qꝛ iã erat alteri collata:qꝛ verba ipſi⁹ glo.eẽnt deriſoria nec ꝓbarẽt illud ad qꝺ glo.inducit facit etiã ꝓ iſta opinione ꝙ no.in dicto.c.ſi cleric⁹.in glo.deſidioſas.que dicit ħ arbitramẽ qñ ſcꝫ dicat qs negligẽs.⁊ idẽ no. Jo. an.de reſcrip.caplm.ſuper ver.non ꝓſequatur.ſed qs arbitraretur ꝙ exquo vacauit p̄bẽda ꝑ lõgũ tẽp⁹ ⁊ habuit ipetrãs ptãtẽ petẽdi ⁊ nõ petijt nõ dicat negligẽs.quare meo videre Lapus in iſto paſſu ẽ veritatis amicus.adhuc coadiuuo Lapũ forti⁹ ⁊ ſic bñficiuꝫ affectũ cõferri nõ põt alteri q̄ ei ꝓ quo affectũ eſt ſiue afficiat ꝑ collationẽ canonicat⁹.ĵ.de p̄ben.ſi poſtq̄.ſaluo qꝺ dixi.s̄.in tertia oppoſitiõe ſiue ꝑ decretuꝫ pape qꝺ eſt tante efficacie ꝙ impedit etiã ignorãtes cõferre iura ſunt vulgaria.ĵ.de p̄ben.duduꝫ. ⁊.c.ſi bñficia.⁊.c. penul.⁊ de cõceſ.p̄bẽ.c.j.ſed hic p̄bẽda erat affecta ſaltẽ in

vltimo casu p decretum.quo obstāte alteri nō poterat fieri
collatio nisi post negligentiam: sed post illā bn̄ pōt cōferri
Dicat ergo mihi ille qui dicit negligētiaȝ nō dici nisi post
collationem alteri factam qualiter finis istius capituli pra-
cticabitur:qui finis vult ꝙ etiaȝ vbi erat decretum sit dare
negligentiam.nam certū est ꝙ ſm te nunꝗ dr̄ negligentia
nisi post collationem alteri factam legitime. Sed obstante
decreto nunꝗ potuit fieri collatio nisi post negligentiam.
negligentia aūt pōt esse nisi post collationȝ. ergo nunꝗ erit
dare negligentiam q2 esset cōtrariuȝ in obiecto:ꝛ sic amice
Lape taceant qui tibi cōtrariantur:qm̄ ignorāt quid dicāt
Nam si ponderassent istum finem hoc non dicerent qui fi
nis loqtur in p̄benda vacāte p̄ferendū primū nisi negligen
tia possit ipsi imputari:ergo in ipsa vacante no. negligentia
etiā ante collationē alteri factā. ¶ Sexto quero quid de ne
gligentia executoris an noceat ipetranti? Glo. in clemē. si
de bn̄ficio.de preben.alleg.dcm̄ Cōpo. in.c.caplm̄.ꝭ. de
rescriptis.dicentis ꝙ non nocet ꝙ glo.illa intelligit verum
quando executor poterat ꝓuidere de bn̄ficio spectante ad
collationeȝ cuiuscūqȝ nec tēpus adijcitur acceptationi. Sȝ
si executor esset dat⁹ ut ꝓuideret de beneficio spectante ad
collationem certe ꝛ nominate persone tunc executor ꝓui-
dere non pōt exquo elapsum est tēpus illi⁹ qui grauabatur
quousqȝ deuoluta sit collatio ad papā. Sȝ tu dic ꝙ illa glo.
ꝓcedit quādo beneficiū non ē affectū. Si eni bn̄ficium eēt
affectū tūc certū est ꝙ ei ad quem pertinet collatio nō cur-
rit tempus:quia impeditur conferre ꝛ sic ad aliūȝ nō potest
transire potestas:q2 non valenti conferre nō currit tēpus q2
diuersitatem.de cōcess.p̄ben.cum si. ꝛ hoc sit verū vbi ē ne
gligentia soli⁹ executoris. Si aūt esset negligētia etiā impe
trantis tunc habet locū qd̄ dicit in fi.istius.c. ¶ Uenio ad
glosas: ꝛ p̄ma glosa ponit casum lr̄alem. tertia glo. rn̄det p
duas questiones.s.quid si nō fuisset dcm̄ de ꝓxima.ꝛ quid
si ꝓxima debet alteri vtrāqȝ soluit cū determinatiōe. Glo.
non dixit sol. ꝯtrariū ꝛ remittit. Glo. videbat.obijcit obie
ctionem ipugnat ꝛ remittit. Glo. sed qcqd ad quid obijcit
ꝛ soluit. In glo.ij.ibi tutor incert⁹. seqtur testō dari nō pos
sūt. In tertia glo. ibi eū qui kalēdis. si ꝓmissi kalend Ia-
nuarij nō adiecto p̄mis secūdis uel vlterioribꝰ:nec apparet
de quibꝰ ageretur intelligitur de p̄mis. In glo.j. in fi.p̄mā
questionē ꝓsequebat Hosti.in suma de ma.ꝛ obe.post p̄n.
Io.an. In secūda ibi: Si sup.ꝛ clemē.eo.ti.vno. Io.an.e.
ti.c.j.ꝛ ibi no.in prima glo.ꝛ sup ea.ꝛ in fi. facit.j.de priui.
c.j.§.ꝛ idip̄m.ꝛ qd̄ ibi no. Io.an. An aūt cōmissarij testato
ris possint esse incerti utputa quos titi⁹ elegerit terminauit
Lamber.de rāpo.qd̄ nō.per.l.duo sunt titij.ff.de testa.tu.
ꝓut no.ipse Io.an.j.de ꝓcur.c.j.sūp glo. antepenul. alle.
¶ In glo.videbatur.ibi:ꝙ illud prius. sic dictio p̄us i ver
bis testatoris facit dubiū.ff.ad trebel.quidam.j.rn̄so.ibi ut
si pri⁹ quid ei acciderit. Sic de hac dictione pene.an pona
tus noialiter:an aduerbialiter no. C.de hijs q a non domi-
no manu.l.fi.in p̄ma.glo. Io.an. ¶ In glo.sȝ ad qd.in fi.
ꝛ vide qd̄ ibi no.in glo.contra Io.an. ¶ In glo.decretum
ibi Ignorātes hoc ꝓbat hic lr̄a ante presentationē Io. an.
vide iura que.ꝭ.allegaui in.v.questiōe.ver.adhuc.ꝛ qd̄ no.
j.de elec.si eo tpe.ꝛ i fi. Opponit Io.mo.ꝯ h de.l.fi.ff.de
decret ab ordi.fa.ꝛ.ꝭ.e.l.de ꝯsti.c.ij. Rn̄det ꝙ h papa fec
grāȝ quā ponēdo decretū ꝯfirmat ꝛ forti⁹ ē h duo facē ꝙ al-
terū solū.ꝭ.de p̄bē.dilect⁹.ij.ꝛ h insinuat volūtatē q̄ seruā-
da ē i re cui⁹ ē moderator ꝛ arbit:ut i p̄dcā decre.j.de ꝯcess.
p̄bē.ꝛ.C.māda.i re.mādata. Idē Archi.remittēs ad ea q̄
no.j.de p̄bē.si aplice. Tu dic ꝙ ibi de decreto ordinarij: h
de decreto pape.plus placet ꝙ ibi dr̄ hoieȝ ꝓbabilit. igno-
rātē nō ligari ad culpā uel ei⁹ penaȝ.h dr̄ rē affici i quo scia
nō reqrit. collator tn̄ excusat ut.ꝭ.ꝛ sic ꝯcor.fac.j.de p̄bē.si
bn̄ficia. Io.an. ¶ In glo.pe.i fi. Archi. dic ꝙ ibi fuit do-
lus nō ipetrāt sȝ alteri⁹. fateor h tn̄ p dolū illi⁹ pōt exēplifi
cari dol⁹ isti⁹:ut.s.q2 credebat tenuis in ꝓxio vacatura vo-
luit recipi.sȝ demū p̄us vacauit pinguior Io.an. Uel dum
eēt in vacādo tenuis ꝓcurauit p̄mo ipetrās ꝙ vacaret pin-
guior ad hoc ut ipse ꝯsequat pinguiorē. ꝛ secūdo ipetrās te
nuem p̄bendā hēet ſm Lapum.

¶ Incipit repetitio domini Francisci de zebbarellis de
Padua vtriusqȝ iur doctoris egregij ꝛ vicarij dn̄i.episco
pi Florē.de.c. Ut animarū. ¶ De ꝯstitutiōibꝰ.li.vj. Fa-
cta in studio florentino Anno saluatoris dn̄i .1.3.66.

T animarum.

Glosa p̄ma di
citꝓ qd fuit edita h de.ꝛ eā diuidit. Et si
vis aperti⁹ sic diuide. Primo in duas sic
duo sunt dicta ibi: Secūda statuto. Et pri
ma subdiuidit in tres. q2 p̄mo p̄mittit rō-
nē dispōnis. Scdo dispositionē subiūgit.
Tertio illā limitat ibi secūda: Sinus.ibi tertia:dū tn̄. Se
cūda p̄ncipalr ēt subdiuidit i duas q2 p̄mo pōit dcm̄. Scdo
rōnē.ibi:scda scdē. Cū extra territoriū. Glo. ēt h sūmat.po-
ne casū ꝛ lege lr̄aȝ. Ut h dictio causatiue ponit ꝓ quo vide
qd̄ no.de ꝯdi.apo.ver.in fi.scde glo.ꝛ sup ea p Io.an. No
lum⁹. h vbū vr̄ inductiuū iur nouī:ut no.glo.in clemē. vni
ca.de offi.vicarij ꝛ ē glo.fi.vbi loqtur de vbo nolum⁹. Fur-
tū.exēpli cā ponit.nā idē in quolibet alio delicto cū sequēs
rō sit eadē. Io. an. Ius dicēti.i.iudici ēt ordinario.ff. si qs
ius di.nō ob.i rubro.ꝛ.l.vna. q̄si p totū. ¶ Oppono p̄mo
q2 cā oȝ iferre suū causatū ꝛ ei ꝓportionari: ꝛ iō dȝ iferre di
ctū legis ut sic vbicūqȝ locū hȝ lex hēat locū ei⁹ rō ꝛ ecōuer
so.ff.ad.l.aq.l.illud.in p̄n.ff. de fōte.l.j.§.h intdcm̄.ff. de
bo.pos.ex testa.mili.l.j.in p̄n.ꝛ.C.de intdic.l.j. No.glo. i
l.nō oluȝ.ff.de legi. Sȝ h in p̄n.dic ꝙ vult ꝓuidē picul aia
rū:ꝛ postea dispouit ꝙ ignorātes nō ligent p snias statutoꝝ
gn̄alr.cū tn̄ sint aliq̄ snie in qbꝰ nō agit de piculo aie nec p
illas aia ligat sȝ solū corp⁹.solue ut i glo.iij. ¶ Oppono se-
cūdo q2 statuta nō p̄nt ignorari cū oēs ea scire teneant.ꝭ.e.
c.j.i grego.cōpil. Nec audit allegās ignorātiā ipoꝝ i aut.
ut facte no.ꝯsti.circa p̄n.collone.v.ꝛ.ꝭ.de postu.c.j. fiūt ēt
publice:ꝛ qd̄ publice factū ē ignorari nō pōt.xxxviij.di.ēt. i
p̄n.xxij.q.ij.c.fi.ꝭ.q ma.accu.po.cū i tua.xij.q.ij.qui diui-
nis.xj.q.iij.si qs laic⁹.ff.de instito.l.ꝛ si pupill⁹.§.ꝓscribē.
solue ut i glo.iiij. ¶ Oppono tertio ꝙ imo ligētur ignorā-
tes. Est eni qd eis iputet q2 potuerūt iformari alr nō vidēt
excusabiles sic nō excusat met⁹ quē non p̄cedit culpa.ff.qd̄
me.cā.l.si mulier.glo.vj.tāgit h. ¶ In.§.statuto.oppono
de.c.romano.§.caueāt.j.de sen.excō.solue ut in glo.super
vbo cōmiserint.ꝛ adde ad finē glo.qd̄ no.i prealle.c. roma
na.i glo.q2 tract⁹.ꝛ sup ea. Itē oppono q2 text⁹ dicit excōi-
catōis snia vr̄ eni ꝙ sit poti⁹ pena.xj.q.iij.nemo epoꝝ.xxiij
q.iij.corripiant. ¶ So.iproprie appellat snia ut hic. ꝛ de
sen.excō.p totū.xviij.di.c.vlti. Sic ēt absolutio improprie
dr̄ snia.xj.q.iij.c.ij. Excōicatio eni poti⁹ punit ꝙ cause finē
iponat ſm Archi.hic.ꝛ fuerūt verba Tan. Itē oppono in
nuit text⁹ in fi.q2 due negationes faciūt vnā affirmationeȝ.
l.duob⁹ vbis.ff.de vbo.sig.ꝛ sic inuit text⁹ in fi.ꝙ nō parēs
sit punied⁹.cui⁹ ꝯriū voluit auctor.d.isti⁹. Glosa vltia me-
tu isti⁹ ꝯtrarij exponit textū. Ad ꝯriū aūt formaliter dic ꝙ
due negatiōes faciūt vnā affirmationē qn̄ referūtur ad idē
verbū. Sec⁹ si ad diuersa.ff.de iureiurā.l. si duo patroni.
§.marcellus.ꝭ.de iureiurā.ꝛ si christ⁹. ſm Io. mo.ꝛ Io.
an.qd̄ verbū nō pareat pōt legi cōposite.i. inobediat ideȝ ē
dictu. Et hic possent formari due obiectiōes ex hijs q̄ ha-
bent.j.in.vij.q.q̄ soluuntur per ibi notata. ¶ Quero q2 in
p̄ncipio text⁹ dicit per statuta q2 in sentētijs gn̄alibꝰ quas p
ferūt ordinarij viua voce in modū statutoꝝ: pone exēplum
in.c.cōstitutis.j.de testibꝰ.ꝛ de iureiurā.ad nostrā.ij. Rn̄
deo ſm Io.an.idem esse scȝ ꝙ ignorātes nō ligant: ꝛ mul-
to forti⁹ q2 tales sentētie nō sunt ꝑpetue nec hn̄t vim leguȝ
sicut statuta:ut no.glo.penulti.in.c.a nobis.j.ꝭ. de senten.
excom. Sed cōtra facit qd̄ no.glo.in.c.aplice.ꝭ.de ele.ex.
mi.vbi dicit ꝙ absens ꝛ ignorās ligat p sniam sui ordinarij
¶ So.qd̄ ibi dicit loquitur quādo noiatim excōicat igno-
rās.hic aūt qn̄ p verba gn̄alia snia ꝓmulgat ꝛ sic solū ad sci
entes restringit. ¶ Quero scdo q dicant ordinarij. So.ut
in glo.v.q̄ incipit: Qui dicant.q̄ remittit ad.c.cū ab eccl̄ia
tn̄.de offi.ordi.vbi plene de h p glo.ꝛ p Inno. Archi. āt h
repetit

repetit. Et ē eius ꝯclusio ꝙ qlibet p̄lat⁹ q ex electiōe hȝ p̄-
laturā ē ordinarius ꝛ hȝ iurisdictionē. Allegat qd̄ no.hug.
xi.q.iij.nullus. Et Io.e.causa.ꝛ.q.q resistit.dicēs ꝙ ple
ban⁹ rural dr̄ ordinari⁹ q2 ꝛ pastor appellat.lxuj.di.si i ple
bibus:ꝛ sic vr̄ posse excōicare.i.q.i.vt euidenter in fi.ꝛ.xi.
q.iij.c.i.de hac materia alibi latius. Et no.de hoc archidi.
in.c.i.j.ō ma.ꝛ obe. ¶ Quero tertio nūqd qd̄ hic dr̄ igno
rātes non ligari sit indistincte ver. Et vr̄ ꝙ non p ea q̄ no.
in dcō.c.a nobis.j.de sen.ex. Cōtrarium tenet hic Io.an.
Dicens per hunc textum determinari maxime p sequens
rn̄sum ꝙ etiam si statutum puniat aliquid ꝓhibitū.l.diui-
na vl canonica:tn̄ ignorans n̄ ligabitur. Et p hoc ſm eum
determinatur hic qd̄ no. Io.ō deo.li.ij.qōnū.q.iij.ꝛ.iiij.
vbi querit an impubes qui falsauit instr̄m. Et an monacus
qui tulit falsum testimonium ignorantes constitutionē epi
que tales excōicat ligentur p illā. Quicquid enim ibi dixe
rit Io.de deo.tenēdū est ꝙ non ligantur pena ep̄alis statu-
ti. Qō potuerūt ignorare vt hic. Ita tenet Io.an. Legiste
aūt.ꝛ maxime Bar.in.l.i.C.de sum.trini.sic distinguit.
Aut enim statutum punit seu dānat alias dānatum.l.diui
na canonica vel ciuili. Et tunc etiam ignorans ligatur illo
statuto vt.C.vbi de crimi.agi.oȝ.aūt.qua in prouincia.ff.ō
extraor.crimi.l.saccularij.ꝭ.de sen.ex.a nobis.i. No.din⁹
in.l.si cui.§.finem.ff.de accu. Et Cinus ponit in.l.i.C.
vbi sena.vel cla. Et sic forensis aliunde veniens faciens ꝯ
statutuȝ quod prohibebat dānatum alias de iure cōi etiam
si sit ignorans ligatur ſm eos. Quam opinionem sequitur
dn̄s meus in pall.c.a nobis.i.ꝭ.de sen.ex. Ex qua infert
ꝙ opinio Ber.quam ponit etiaȝ in illo.c.a nobis. Et quā
recitat glo.hic sit vera. Et certe hodie ita praticatur. Un̄
si aliquis forensis delinqueret in ciuitate ista:etiam si nesci
ret statutum quod disponit de pena illius delicti tn̄ tenere
tur ꝙ ligatus esset. Posset tn̄ forte fieri distinctio inter pe
nas sp̄uales ꝛ corporales. Ut in primis stamus cū Io.an.
hic ꝙ textus iste generaliter intelligatur ꝙ ignorās nō lige
tur. In corporalibꝰ āt stam⁹ glo. Ber.ꝛ dict legistaꝝ. Et
sit ratio differētie.q2 p̄me.s.sp̄uales inferūtur i aiaȝ q̄ ligari
nō dȝ sine cl̄pa ꝛ ꝯsensu. Ex quo aūt p̄supponit ꝙ iste igno
rauit statutū lȝ cōmiserit alias rem illicitam:tn̄ ista pena spi
ritualis que infertur in animam non debet ligare cum fue
rit ignorata. In corporalibus aūt penis est qd iputet sibi q
se nō informauit. Sed hec distinctio nō bn̄ pōt iur ꝓbari
Unde hec.d.deberet instringi ſm distinctionē istā.s.vt lo
quat qn̄ statutum erat promulgatum super eo qd̄ alias non
erat dānatum:vt.j.seqtur. Aliqn̄ aūt statutuȝ dānat alias
nō dānatū.ꝛ tūc subdistingūt:q2 aut forēsis stetit tāto tem-
pore in loco ꝙ verisimile est ipsum debere scire statutum:ꝛ
tunc punitur ſm illud si delinquat.l.ij.C.vbi ō crimi.agi.
oȝ. Et ibi de h in glo.finē. De ciue ergo non esset dubium
quin stringeret. Aut forensis nō stetit tāto tp̄e ꝙ verisimi-
le sit eū scire. Et tunc aut prohibitum in statuto erat probi
bitum an alijs ciuitatibus cōuicinis ꝛ quasi cōiter omnibꝰ:
vt puta extrahere bladū de terminis:ꝛ tunc ligatur etiam
ignorās.l.finē.§.lȝ qs.ff.ō publi. Aut illō nō erat alibi ꝓ-
hibitū. Et tūc si delinquit scienter ligat. Si āt ignorāter:
nō stringitur.l.fi.ff.de decre.ab or.fa. ¶ Et sic mō cū ista
distinctione hȝ iste textus suā veritatē. In curijs tn̄ eccle-
siasticis seruaret opinio Io.an.p plures: Licet dcā distin-
ctio videatur multum iuri conueniens:ꝛ melius saluat opi
niones. Et sic iste textus est intelligendus qn̄ statutum pu
nit aliqd qd̄ ignorari pōt. In casibus aūt p̄missis qn̄ statu-
tum punit id quod est alias dānatū.l.diuina canonica vel
ciuili:vel qn̄ statutum erat cōe in pluribus ꝑtibus:vel qn̄ il
le ꝯ faciens stetit tanto tp̄e ꝙ verisimiliter scire potuit si al
legat se ignorasse:nō est audiendus:q2 talis ignorantia dr̄
supina:vt no.glo.in.l.fi.§.lȝ quis.ff.de publi.pall. Quam
glo.approbat ibi Bar. Et facit.l.sed ꝛ si pupillus.§.pro
scribere.ff.de instito.ꝛ.l.regula.§.sed facti.ff.de iur ꝛ fa.
igno. Quas etiam ibi glo.allegat. Et sic optime cōcordat
iste textus qui excusat ignorantes:nisi ignorantia sit crassa
ꝛ supina. ¶ Quero quarto que dicatur ignorantia crassa ꝛ
supina. ¶ So.ſm glo.super verbo supina que tamen glo.

nō facit differentiā inter crassam ꝛ supinā quā vr̄ facere tex
tus ꝑ disiunctiuā aut. Archi.āt hic latius tangit: dicens
illos dici ignorantes qui nec de iur nec de facto aliqd sciūt
de aliqua re nec inde aliqd suspicantur. Que fuerūt ver-
ba vin.ꝛ go. Dicit demū qd sit ignorātia crassa:ꝛ qd ꝓba-
bil. Remittens ad notata.xxxviij.di.in p̄n.xxij.q.ij.c.vlt.
ꝛ.ꝭ.q ma.accu.po.cū in tua.v.alioquin.xij.q.ij.q diuinis
xi.q.iij.si qs laicus ad fi.ff.de instito.l.sed ꝛ si pupill⁹.§.ꝓ
scribere. Sed q2 nō declarat differētiā iter crassā ꝛ supinā
iō dic ꝙ dr̄ ignorātia crassa p quādā metaphorā.i.similitu
dinē. Sic.n.oculi crassi nō vidēt rē in debita distātia ꝛ qua
litate ꝛ quātitate:ita tal ignorātia obnebulat iudiciū vt nec
recte discernat rōnē eligibil: sed de ipa iudicat ſm ꝯformi
tatē ad apetētē. Supina aūt dr̄ eo ꝙ nō est erecta ad iudi-
ciū rōnis:sȝ ꝓstrata iacēs nō curat ingrere rōnē eligibilis.
Que vba sunt cōmētatoris Burlei.iij.ethicoꝝ tractatu p̄
mo vbi de multiplici ignorātia tractat phs. Et ē hec dr̄ia
potius vbalis ꝙ real quātū ad inducēdā dispositionem di
uersaȝ. In iur enim ꝯtinue eqperant ignorātia crassa ꝛ su-
pina:ꝛ qd̄ in altera disponit in alia locū hȝ. ¶ Quero qn-
to ſm ꝙ q̄rit hic archi.nūqd si ep̄s certū qd ꝓhibeat p suū
statutū:puta q2 excōicat oēs furtū cōmittētes ꝛ metropoli-
tanus eius illud postea cōmittit an illo liget. Recitat opi-
niones dicētiū ꝙ nō. De qbus.iij.q.vi.c.i.xxij.di.siq ciui
um.in glo.ij.ꝛ.ꝭ.de rap.c.i. Ubi de hoc p go.ꝛ alios ō ma
io.ꝛ obe.cū inferior p Inno.ꝛ hosti.in sūma ō sen.ex.§.qs
valeat.v.qd ergo. ¶ Eodē modo q̄rit archi.de ipso ꝯstitu
ente ꝛ ꝯ statutū faciēte.an liget. ¶ Querit ēt tertio de pri-
uilegiato ne possit ab aliquo excōicari:an.s.liget p statutuȝ
excōicās furātes si ipe furat. ¶ Et ad h vltimū dic archi.
ꝙ sic. Dicēs ꝙ priuiliuȝ nisi aliud in eo exprimatur:debet
intelligi ꝙ nō possit excōicari.s.ab homine. Secus aūt est
in excōicatiōe lata a statuto.q2 illa dr̄ snia iuris seu canonis
allegat ad h.iij.q.iiij.nullus in fi.ꝛ de sen.ex.nup.§.in ſo
ꝭ.de maio.ꝛ obe.siquis venerit.xi.q.iij.si autem. ¶ Item
q2 generale statutū promulgans nō fert sententiā in aliquē
sed cōmittens factum iam a tali canone dānatuȝ ligatur ex
suo facto seu delicto. Pro hoc allegat qd̄ no. Inno.in.c.
a nobis.i.ꝛ.c.nup.ꝭ.de sen.ex. ¶ Et dicit archi.sic debe-
re intelligi.c.ne aliqui.ꝛ.c.si papa.§.idē.j.de priuilegijs.
Et de h ibi ꝛ in.c.i.e.ti. ¶ In primis aūt dubijs tenet ar
chi.ꝙ ꝛ metropolitanus ꝛ ep̄s sint excōicati si faciūt ꝯ sta-
tutū. Et mouet q2 isti nō ligantur snia puri hois:sȝ veri dei
Ep̄s enim auctoritate apostolica generali habet auctorita
tē faciendi canonē a quo null⁹ excluditur. Et sic tal dr̄ liga
ri snia pape. Ad qd̄ inducit archi.c.nemo ꝯtēnat.xi.q.iij.
Dicens ꝙ efficaciter facit. Remittit aūt de h ad notata p
se.j.ō sen.ex.romana.§.caueāt ꝛ.§.i. Dn̄s Io.an.in istis
duobus.s.de metropolitano ꝛ archiep̄o tenet hic ꝯriū.re-
mittens ad notata p se in.c.i.ꝭ.de rap.ꝛ in.c.ne aliq.j.de
priuilegijs. Et latius in regula cui lȝ.in qōne ibi posita.j.ō
re.iu. Dn̄s Io.cal.in repetitione.c.i.de rap.pall.tenet cū
Io.an. Dn̄s meus in.c.cū inferior de maio.ꝛ obe.vr̄ sen-
tire cū archi.licet ꝯcludat opinionem Io.an.magis appro
bari. Hec cōtētio antiqua fuit. Hug.in.c.i.iij.q.vi.tenuit
ꝙ ligarent. Ibi tamen loquitur de metropolitano tn̄. Di
cens ꝙ suffraganeus per sententiam ipsum delinquentem
non potest cohibere:sed per statutum sic. Ex eo q2 veniēs
ꝯ statutū incidit scm̄ iam dānatuȝ a lege.xxiiij.q.i.c.i.ꝛ.ij.
ꝛ.iij. Bar.brixi.in pall.c.i.iij.q.vi.idem tenet per.l.iij.ff.
de offi.p̄si. De ipso aūt ep̄o statuente idē vr̄ tenuisse hug.
in canone. Adrianus.lxiij.di. Pe.de bellap.in aūt.qbus
cūqȝ C.de sa san.eccle.idem tenet. Mouetur q2 statuens
gerit personam publicam sed delinquens gerit priuatam
¶ Item q2 in generali dispositione persona loquens com
prehēdit.ff.de admi.tu.l.cū hereditas.ff.de pac.l.cū i eo.
Quidā fuerūt distinguentes ꝙ aut ep̄s solus ꝓmulgabat
statutum.ꝛ tunc nec ipse nec metropolitanus eo ligantur
C.de legi.l.digna vox. Aut nō pōt solus facere sed cuȝ ca
pitulo suo vt habetur in.c.quāto.ꝭ.de his que fi.a p̄la. Et
tunc tenent cū hug.ꝛ archi.ꝙ ligentur. Lauren. Go.sim
pliciter tenuerunt neutrum ligari:quia archiepiscopus est

oꝛdinarius ꝓuincie.ix.q.iij.c.ij.Que rõ idē ⁊ foꝛti⁹ ꝓbat
in oꝛdinario ꝑ.c.cū ep̄s.j.de offi.oꝛ.Hos ſeqtur hoſti.in
ſūma ꝑalle.de ſen.ex.Bertan.ꝓuincial.Idē in archiep̄o
ꝑ.c.graue.de p̄bē.⁊ ō ſen.ex.a nob.i.⁊ in aūt.ō defen.ciui.
§.nō hūte.Fundat hec ps.ſ.ꝙ archiep̄s nō liget ꝑ multa
iura.ff.ō mino.l.minoꝛ āt.ff.ō arbi.l.nā magiſtratus.xxi.
di.inferioꝛ ō maio.⁊ obe.cū inferioꝛ ō ele.ne romani i.cle.
Nō āt ep̄s ſtatuēs nō liget faciunt iura multa.ff.de arbi.
l.penul.de inſti.c.ſi.ff.ō dona.inter vi.⁊ vxo.l.ꝙ āt.§.vxo
ri.xxiij.q.v.poſt p̄n.Ipſe ēt Io.an.induxit alias rõnes:qꝛ i
generali diſpoſitiōe nō includitur id qð expꝛeſſū foꝛet illi
citū de v̄.ſig.ex pte.iij.⁊.j.de iur.c.i.Hoc āt maxime ſm
eū ꝓcedit in ſtatutis q̄ ſunt ſtricti iuris.ſ.de iniurijs i nr̄a
ſed ſi ſtatuens dixiſſet expꝛeſſe ꝙ vellet ligare ſe:vel archi
ep̄m fuiſſet illicitū.Ergo ⁊c̄.Ad h̄.j.de re.iu.in generali
Itē qꝛ ep̄s nec ſe nec ſupioꝛē pōt abſoluere.Ergo mlto foꝛ
tius nec ligare:qꝛ par ē ptās de peni.di.i.v̄bū.Nō ñ poſſit
abſoluere ꝓbat:qꝛ ↄcedēs indulgētiā:nō gaudet ea.vt no.
vin.Et ip̄e poſt eū in.c.cū ex eo.ſ.de peni.⁊ remi.Nec ſu
perioꝛ ei⁹ vt in.c.ꝙ aūt.e.ti.Et tñ talꝭ indulgētia hꝫ ꝑpetui
tatē vt no.glo.i.c.ſi.ſ.ō offi.le.Dn̄s Io.cal.i ꝑalle.c.i.de
rap.dic̄ ꝙ ſi poſſet vere ꝓbari ꝙ maioꝛē ptātē hēret iudex
circa delinquētē vbi ꝑ ſtatutū pena ponit:quam hēat cuꝫ ꝑ
ſniaꝫ hoīs ꝓmulgat:crederet opinionē hug.⁊ ſequaciū eſſe
verā:vt tūc vigoꝛe ſtatuti ligaret q a ſtatuēte ꝑ ſniaꝫ puniri
nō poſſet.Sꝫ ſm eū ꝯriū repit.Nā ſubditū exiſtētē extra
territoꝛiū iudex ꝑ ſniam excōicat ſm ꝙ no.i.c.finē.ſ.ō fo.
cōpe.⁊ fac̄.c.tuc vt lite ñ ↄte.Et tñ ſtatutū ei⁹ extra territo
riū nō extēdit.vt i hoc.c.Dn̄s me⁹ i.c.cū inferioꝛ ꝑalꝭ.dic̄
pōderādū ꝙ i eccl̄ia militāte ſūt ptātes mouētes tm̄ ſicut
ē papa.Sūt mouētes ⁊ mote ſicut ſunt pri arce archiepi ⁊
epi q mouēt ſubditos ⁊ mouent a ſuis ſupioꝛibus.Sūt mo
te ⁊ nō mouētes:vt ſubditi.Ad inſtar oꝛbis celeſtis.ibi.n.
de⁹ mouet ⁊ a nullo mouet.Intelligētie āt mouētur a deo
⁊ mouēt alias iferioꝛes.Et ipſe inferioꝛes mouētur ⁊ ñ mo
uent.Modo ad ꝓpoſitū.dicit ipſe ꝙ ep̄s ſtatuens ſi ligat
ſuo ſtatuto ſm opinionē hug.⁊ ſequaciū nō pōt dici ꝙ liget
a ſeipſo ſꝫ ligat auctoꝛitate archiep̄ali ⁊ papali a qb⁹ radica
liter ptās ep̄alis ſumit fundamtū.Et idē ſm eū diceret ō
archiep̄o.Uel ſm eū poſſet diſtingui de archiep̄o.qꝛ aut
agit ꝯ ſtatutū epi vt archiep̄s:⁊ tūc nō ligat.Pone exēplū
ſtatuit ep̄s ꝙ in certa eccleſia certa die nō celebꝛetur.Ar
chiep̄s in apparatu ſolēni celebꝛat:nō dꝛ facere ↄtra ſtatutū
ita ꝙ afficiatur pena ſtatuti.Alias licitū eēt inferioꝛi tollere
iuriſdictionē ſupioꝛi ſuo.Aut agit vt priuat⁹:puta qꝛ ſtatu
tū artabat furantes ⁊ ipſe furatur:⁊ tūc intelligatur ligatus
dicit tñ vt.ſ.dixi ꝙ opinio ↄtraria cōiter appꝛobatur.ſ.ꝙ
nec metropolitanus nec ep̄s ſint ligati.Opinio hug.⁊ ar
chi.foꝛte eſſet eqoꝛ ⁊ fauoꝛabilioꝛ vt crimina coꝛrigerentur
ſ.de ſen.ex.vt fame.Et ſi ego illā ſequerer dicerē eſſe ma
gnam rationē differētie inter ſniam vocis viue ⁊ ſniam la
tam a ſtatuto.Hoc maxime dico qꝛ ꝑꝑ verba dñi Io.cal.
qui vt ſtatim dixi dicit ꝙ teneret cum hug.ſi videret rõneꝫ
differētie iter ſniaꝫ ⁊ ſtatutū quātū ad viꝫ ligandi.Ipſa eni
ſnia vocis viue oēm auctoꝛitateꝫ ⁊ ſubſiſtentiā trahit ab au
ctoꝛitate ep̄ali.Nō pꝫ qꝛ ſtatim eo moꝛtuo vel a dignitate
amoto expirat ſnia vt no.glo.in.c.a nobis.i.de ſen.ex.Sta
tuta āt ab eo fcā aliunde hūt robur.⁊ ſunt ꝑpetua.ſicut di
cimus in ſtatutis factis ꝑ legatū.ſ.de offō le.c.ſi.Unde ip
ſa ſtatuta ſtatim cum ſunt ab ep̄o abſoluta eoꝝ reſpectu ep̄s
dꝛ cā efficiens:ſed non ↄſeruās.Itē ſtatuta ſiunt ad regu
lationem dioc̄.Ipſa āt ſnia directo ⁊ pꝛincipaliter ſcribit
in perſonas.Et hec eſt rõ:vt ſtatim tangam:quare ſnia affi
cit extra territoꝛium ⁊ non ſtatutum Et ēt ſnia non pōt cō
tra aliquē ferri:niſi ſeruato oꝛdie iuris:de quo oꝛdine habe
tur in.c.qm̄ ↄtra falſam de ꝓba.ſ.⁊ facit qð hētur in.c.ſi.
de re iudi.j.ſtatuta āt qꝛ in dioc̄.ſcribūtur ⁊ directo ⁊ p̄n
cipaliter pſonas non concernunt:ſed ſolum in viꝫ cenſeq̄n
tie ⁊ ſuper futuris pꝛomulgantur:vt in.c.qm̄ ↄſtitutio.ſ.ō
ↄſti.non exigunt certum oꝛdinem iuris.In eis enim attē
ditur ſola ſolēnitas tempoꝛe pꝛomulgationis vt.ſ.pꝛomul
gentur pꝛo euidenti vtilitate.Maxime qñ diſponerēt aliō

ꝙ pꝛius ſeruatū fuiſſet.Sicut in legū ꝓmulgatione dꝛ i.l.
in rebus.ff.de legibus.Unde ſi ꝑ ſtatutū epi aliqs ligatur:
nō pōt dici directo ⁊ imediate ligat⁹ ab ep̄o.Alias ſeque
ret ꝙ moꝛtuo ipſo ep̄o ille ipſo iure eſſet ſolus:qð ē falſum
ſed in ſnia ſecus:qꝛ ſola auctoꝛitas epi ligat ipſa mediante.
Ideo ſi aduertatur:dicēdo ep̄m ligari ꝑ ſuū ſtatutū:nō in
fertur:ergo ipſe ligat ſeipſum:ſꝫ bñ infert ꝙ ligat a ſtatuto
per ipſum pꝛomulgato.Et ſic a cā ſūmente ab eo robur in
pꝛeterito nō āt q̄ ↄtinue viuificet ab eo.Et ꝑꝑea ſequendo
illud qð ſcribitur.Eſaie.x.nūqd glabitur ſera ↄtra eū q ſe
cat in ea:aut nūqd gloꝛiabitur ſecuris ↄtra eū q cedit in ea.
Que verba ponūtur in.c.inferioꝛ.xxi.di.⁊ in.§.finē.xxiij.
q.v.dicerem ꝙ nō eſt inconueniens ꝙ ſera ſecet illū q eam
cōſtruxit:nec ꝙ ſecuris cedat ſuū artificē.Hoc eniꝫ eſt bñ
poſſibile:ſed ꝙ ſecuris cedat cedētē ⁊ ſera ſecet ſecātē:hoc
penitus eſt impoſſibile ad bonum intellectum.Sic mō ad
ꝓpoſitū faciendo ꝙ ſtatutū epi liget ipſum ſtatuentem:nō
eſt aliud q̄ ꝙ ſera artificē q eam ↄſtruxit.Quod vt dixi eſt
poſſibile:cū iā vtrūqꝫ opus ſit abſolutum ab artifice ſuo:ſꝫ
ꝙ ep̄s ligaretur per ſuam ſniam eſſet idem ac ſi ſecans ſeca
ret ſeipſum.Nō eſt abſurdū:qꝛ ſnia continue viuificat ab
ipſo ꝓmulgatoꝛe ſicut opus ſecādi ab ipſo ſecāte.Iſta ſun
dantur ſup eo qð ſtatim p̄miſi qꝛ ep̄s reſpectu ſtatuti ꝑ eū
pꝛomulgati:nō eſt cā agens directo ſniam ſtatuti.Sꝫ ſnia
continue viuificatur vt dixi ab ipſo ꝓmulgatoꝛe:⁊ eo deſi
nente:vt puta extincto:vel pꝛiuato:ceſſat eius ſnia.De ſnia
generali loqtur:de qua loqtur glo.ber.in ꝑalꝭ.c.a nobis.i.
Alie etiam differētie ſunt inter ſniaꝫ epi vocis viue:⁊ ſniaꝫ
ſtatuti vt pꝫ hic in glo.ſup v̄bo.cōmiſerint.q̄ incipit.ꝯ.Et
lati⁹ no.j.ō ſen.ex.romana.§.caueāt.in glo.qꝛ tractus ⁊ ſu
per ea.Io.an.in nouella.Et ꝑ hāc viā tollerentur rõnes ꝯ
rie ſatꝫ facilꝭ.qꝛ nec ipſe ep̄s ligat ſeip̄m directe ⁊ p̄ncipalꝭ
nec ſuū ſupioꝛē.Tam̄ qꝛ opinio alia ē cōioꝛ.ſ.ꝙ nec metro
politanus nec ep̄s ligent:trāſeo nūc cū illa.Et ad ꝯrias rõ
nes rñdeo.Ad iura allegata ꝑ hug.dico ſm Io.an.i ꝑalꝭ.
regula cui lꝫ ꝙ locuntur in ſcō dānato a iure cōi.ſ.in hꝭſi.⁊
ſic nō ꝓbāt ꝙ liget a ſtatuto.Ad.l.iij.ff ō offi.pſi.dicit ꝙ
lꝫ illa lex dicat pſidē debere purgare ꝓuinciā malis hoib⁹
nec diſtinguatur ibi vñ ſint.tñ nō ꝑꝑ hoc tollitur diſtinctō
ſupioꝛitatis vel idēptitatis:q̄ ſit ꝑ alia iura.Ad.c.nemo cō
tēpnat.xi.q.iij.dicit ꝙ ſi opinio archi.eſſet vera:⁊ illō.c.ſic
legeret vt vult archi.ſequeret tria abſurda.Pꝛimū ꝙ
cū auctoꝛitate canonis ep̄s ferat ſniam.ergo ꝑ ip̄m ⁊ eius
ſniam ligabitur.Nō tñ ipſe ⁊ oēs negāt.Tenēdo tñ aliam
opinionē negaretur ↄſequētia ꝑꝑ rõnē differētie:q̄ ē iter ſta
tutū ⁊ ſniam.Scðꝫ abſurdū:qꝛ ↄcluderetur papā liga
ri ſua lege:cū faciat auc̄te xp̄i.Nō ē falſum.vt hētur.xcuij.
di.ſi inimicus.⁊ in.c.nulli.ſ.de ſen.ex.Tenēdo opinionē
archi.dici poſſet non eſſe abſurdū ꝙ papa delinquens liga
retur lege ſua.Et ſic ēt impatoꝛ.Et ad.l.digna vox.C.de
legi.Et ad.c.pꝛopoſuit.ſ.de conceſ.p̄bē.q̄ videntur ↄtra
ria diceretur ꝙ p̄nceps nō ſtringitur lege ſua qñ delibera
te agēdo:poſſet ꝯriū facere ſine pena.Deliberat⁹ enim p̄n
ceps qcqd agit ē lex:qꝛ ē tota vniuerſitas in virtute.ſ.c.ꝓ
ximo vbi no.Io.mo.Secus ſi ex abrupto ⁊ vt p̄uat⁹ ex paſ
ſione ſingulari ſua delinquat.Tertiū abſurdū qꝛ ſeque
retur ſm eū ꝙ ep̄s poſſet ligare nō ſubditos:cū oēs ſubditi
ſint xp̄o ⁊ pape:quoꝝ auc̄te ligat.Ad iſtud diceret archi.
ꝙ nō infert:qꝛ auc̄tas pape ⁊ xp̄i refulgētes in ep̄o nō exten
dūtur niſi ad locū regulabilē ꝑ hūc ep̄m.Cauſa enim ſupe
rior coagens inferioꝛi nō ꝓducit amplioꝛē effectū in latitu
dine q̄ ſit ptās cāe iferioꝛis.Alias nō diceretur coagere.
Reſpōdet aūt Io.an.ad illud.c.nemo ↄdēnat ꝙ ſi ide
bite ligatur loqtur in iam ligato ſeu vinculato.Cum dicit
nemo cōdēnat vincula eccleſiaſtica.Et ſic p̄ſupponit vin
culū eē.Et ſeqtur.Nō eni hō ē q ligat ſꝫ xp̄s:q hāc ptāteꝫ
dedi⁹.Fatetur ergo Io.an.ꝙ vinculatur ab ep̄o qui eſt ei
ſubditus vinculatus ē etiā a xp̄o:qui dedit clauium ptāteꝫ
Math.xvi.Io.vlt.Et ſic virtutē vinculi exp̄mit ille ca
non ſed poteſtatem vinculandi non ampliat.Et vt clarius
intelligatur dicenduꝫ eſt ꝙ in ↄſtitutionibus ꝓmulgādis
non attenditur auctoꝛitas mediata:ſed immediata.Et ſic
licet

licet ad ↄſtitutionē epi cōcurrat auctoꝛitas dei ⁊ pape tñ ip
ſa ↄſtitutio denominationē ſuſcipit ab ep̄o:⁊ p̄ciſe:ſic ei⁹
ſingularis opatio indicat pꝫ.ſ.c.pxi.Unde non pōt recte
dici diuina vel papa vel ↄſtitutio.Alias tolleretur diſpoſi
tio.ſ.c.pxi.Et ꝑ h̄ rñdetur ad motiuū dñi mei de po
teſtatibus mouentibus ⁊ motis ⁊c̄.Ad rõnē pe.qua dic̄
ꝙ delinquēs tenet perſonā pꝛiuatā ⁊c̄.rñdetur ꝑ.§.tempe
ſtiuuꝫ de.l.ille a quo.ff.ad trebel.vbi pꝫ ꝙ p̄toꝛ vel conſul.
inſtitutus hꝭs vt reſtituat hereditatē:non pōt cogi a ſeipſo
vel cōſule.Et tñ in adeūdo tenet pſonā pꝛiuatā.Tenē
do tñ aliā opinionē dicerē ꝙ aliud ē i ſtatuto q̄ in ſnia.Et
§.tēpeſtiuū.nō loqt i ſtatuto.Ad.l.cū hꝭditas ⁊.l.cū in
eo.ꝑ pe.alleg.rñdet ꝙ ip̄o ſcō pactū tutoꝛis ſcm̄ cū credito
rib⁹ pupilli de certa quota eis ſoluēda nō ſtringit tutoꝛem.
Sed ꝓuidebit ꝑ iudicē ꝙ ipſe ſtet cōtentus in ſe eo quod
fecit in alio.Et ꝑ hoc ēt tollitur illud generale qð qſqꝫ
iuris in alteꝝ ſtatuit ⁊c̄.Quia nō ipſo iure legat:ſed a ſupe
rioꝛe ſeruare cogit.qð in alijs ſtatuit.De hac materia lati
us vide ēt in illa regula cui lꝫ in qōne ibi poſita.Quero
ſexto lꝫ poſſet dici.viij.q.cū ſtatiꝫ expediuerim⁹ tres ſimt.
Pone ꝙ excōis ſnia ꝯ aliq̄ ſubcōdictiōe lata ē q pendēte
ↄdictiōe efficit de foꝛo alieno nūqd adueniēte ↄdictiōe li
gabit.Archi.q hic foꝛmat qōneꝫ:arguit p̄mo ꝙ ſic.Quia
tēpus ↄdictionis apōite in ſentētijs inſpicit.ij.q.vi.biduū
Et idem in pignoꝛib⁹.ff.q po.i pi.ha.l.potioꝛ.§.i.Iteꝫ
in manumiſſione.C.de teſta.ma.l.ſtatu liberis.Et dic̄
ꝙ hoc tenuerūt Lau.Grego.Ber.⁊ Inno.⁊ in.c.p̄terea
ij.de ap.Et Bar.bꝛixien.in qōne venereali que incipit.
Eſto.ꝙ ipſe tñ archi.tenet ꝯriū:dicēs dama.i.d.c.p̄terea
idē tenuiſſe.ſ.ꝙ non ligat.Et mouet ꝑ hūc textū:⁊ ꝑ textū
in.c.a nobis.i.ſ.de ſen.ex.⁊ ꝑ.c.Romana.§.i.j.ō ſen.ex.
Que iura pꝛobant excōicationem non ligare nō ſubditos.
Sed ſnia condictionalis non ligat ante tempus eueniētis
ↄdictiōis vt inſti.de ver.ob.§.ex ↄdictionali ⁊.l.diē cedet
ff.de ver.ob.Tēpoꝛe autem exiſtentis condictionis iſte re
peritur nō ſubditus.Ergo nō ligatus ē.Et ꝙ tp̄s exiſtētis
ↄdictionis attendat allegat.l.ſi ſpōſus.ff.de dona.inter vi.
⁊ vxo.Io.an.hic tenet ꝯriū.ſ.ꝙ ſit ligat⁹.Et ꝯriū ēt te
nuit in.c.p̄terea ꝑalleg.⁊ in regula cū ſunt.j.ō re.iu.i qōne
ibi poſita.In quibus locis diſtinguit ꝙ aut pēdēte ↄdictōe
deſijt cā ꝑꝑ quā ille excōicabat.Et tūc hꝫ locū opinio ar
chi.Ponit exēplū ſi ep̄s mādat titio clerico bñficiato vt
reſideret.j.menſem in ſuo bñficio alias eū excōicat.Mo
do ſi titius acqrit aliud bñficium in cōpaſſibile.Uel ↄhit
matrimoniū:⁊ ſic p̄uat pꝛimo veniēte ↄdictōe nō erit excōi
catus.Iſtud nulli dubiū.Si aūt ſubeſt cā tūc indiſtin
cte tenet ip̄m excōicatū quocūqꝫ ierit.Maxime ꝑ.c.pſt.ō
fo.ↄpe.Quia ſi ſola citatio p̄uenit:afficit talꝭ ꝙ poterit ex
cōicari ⁊ alꝭ ꝯ citatū pꝛocedi vt ibi foꝛci hoc dꝫ operari ſen
tentia iam lata:lꝫ ſubcōdictiōe.Ad ꝯria aūt qñ attenda
tur tp̄s ↄdictionis apoſite vel tp̄s exiſtētie dic vt no.de re
ſcriptis.ſi pꝛo te.in glo.iiij.Et latius vide in regula cū ſūt
ꝑalleg.Quero ſeptio an iſte textus i ſcðo rñſo i hoc.ſ.ꝙ
diſponit ſtatutū epi non ligare delinquētes extra territoꝛiū
indiſtincte hēat veritateꝫ.Uidetur pꝛimo ꝙ nō ꝑ ea q̄ no.
per Cy.⁊ alios legiſtas in.l.extra territoꝛiū.ff.de iur.om.
iudi.Quoꝝum hec ſit diſtinctio.ꝙ aut ſtatutum punit alꝭs
punitum.l.diuina vel cōi vt homicidiū rapina furtū.⁊ ſimi
lia.Et tunc vbicūqꝫ ꝑ illud ligantur ſubditi ſtatuentis ꝑ
quo induxerunt.l.cum vnus.§.penul.ff.de bo.auct.iudi.
po.Que lex.parū facit.Immo citius facit ꝯ.Quia ibi dꝛ
ꝙ decretū iudicis reſtringitur ad territoꝛiū ſuū ⁊ res i ſuo
territoꝛio exiſtētes.Sed ꝑ eis melius facit.c.romana.§.
ꝯhēdes.j.de ſo.cōpe.Ad qð tñ rñdet ꝙ iudex decernere
pōt miſſionē faciēdā i bonis exiſtētib⁹ i alio territoꝛio.ſꝫ ñ
exeq:ſꝫ iudex bonoꝝ exeqt.ſ.ō ſo.cōpe.poſtulaſti.Aut ꝓ
hibitio ſtatuti nō ↄcernit aliqd ꝓhibitū.l.diuina vel cōi iur
tūc dixerūt ſubditū nō ligari extra territoꝛiū.moti ꝑ illā.l.
finē.ff.de iur.om.iu.Ut puta ſi ſtatutū ꝓhibeat carnes cō
medi quarta feria ñ ligabit extra territoꝛiū ſubdit⁹ cōme
dēs.Itē ꝙ idiſtincte ñ ꝓcedat iſte tex.ēt ꝓbat ex his q̄ no.
Inno.⁊ ab.in.c.a nobis.i.ſ.de ſen.ex.Qui diſtinxerunt

ꝙ aut ſtatuēs vſus fuit his v̄bis.Excōico oēm q furtū fece
rit in dioc̄.mea.⁊ tunc delinquēs extra territoꝛiū non ligat
Aut ſimpliciter dixit:excōico oēs q furtuꝫ fecerint.⁊ tunc
vbiqꝫ ligat.Iſtis nō obſtātibus dñs Io.an.dicit textum
ſimpliciter intelligēdū vt iacet.Et ad pꝛimā opinioneꝫ
Cini dicit ꝙ repꝛobata ē ꝑ hūc textū hic eniꝫ pꝫ ꝙ ſtatutū
excōicabat faciētes furtū.Nō ē dānatum.l.diuina canoni
ca vel ciuili.vt pꝫ exodi.xx.xxiij.q.v.penale.ſ.ō furtis ⁊.ff.
⁊.C.de furtis.Et tñ dic̄ text⁹ ꝙ nō extēdit ad delinquētes
extra territoꝛium.Ad ſecundam opinionē Inno.ſimili
ter dicit ꝙ repꝛobata ē ꝑ hunc textū Hic enim ſimpliciter
latū fuit ſtatutū ⁊ pena excōicationis ēt ad delinquētes ex
tra dioc̄.hꝭ ſm Io.an.h̄ repꝛobat opinio Inno.Et apꝛo
bata ē opinio q ſimplꝭr i.d.c.a nob̄ tenuit ꝙ extra territoꝛiū
nō extēdebat.Ultra p̄dcā ſciēdū ē ꝙ Bar.i.l.i.C.ō ſum.
trini.In repetitiōe quā fecit tractās iſtam materiā ēt poſt
tēpoꝛa hui⁹.c.Dixit ſic eē diſtinguēdū.Aut enim q̄rimus
an ſtatꝫ liget extraneū delinquētē extra territoꝛiū.Et tūc
dicēdū ē ꝙ nō ꝑ.l.extra territoꝛiū.ff.ō iuriſ.om.iu.Et per
hoc.c.In quo caſu nullū ē dubiū.Aut q̄rimus an ſubditi
delinquētes extra territoꝛiū ligent.Et tunc ſubdiſtinguit:
qꝛ aut ſimpliciter ꝓmulgat ſtatutū:⁊ tūc cōpꝛehēdit delin
quētes in dioc̄.Aut addicit ꝙ ſiue i dioc̄.ſiue extra vult de
linquētes teneri:⁊ tūc ſubditi vbicūqꝫ delinquentes ligan
tur.Allegat.l.i.C.vbi ō crimi.agi.oꝫ.⁊.l.ſi.ff.ō cre.aboꝛ.
ſa.C.de cōmer.⁊ mer.l.mercatoꝛes.⁊.l.i.C.de euic.Et
dicit ꝙ ex h̄ poterūt intra territoꝛiū ↄueniri ꝑ.l.i.C.vbi ō
crimi.agi.oꝫ.Et ſic dicit hoc.c.intelligendū qñ in defini
te ſtatutū ꝓmulgatur:⁊ nō cū illa adiectiōe.ſiue in dioc̄.ſi
ue extra.Dñs meus q vidit dcā Bar.i.c.a nob̄.i.de ſen.
ex.ſepius alleg.repꝛobat hāc diſtinctionē.Mouet qꝛ i ex
pꝛeſſe ꝓhibitis maioꝛē effectū opant verba generalia q̄ ex
pꝛeſſa.l.q̄dā.ff.de acq.do.Si ius dici extra territoꝛiū inhi
betur a lege.ergo maioꝛē effectū deberet opari ſtatutū ge
nerale q̄ expꝛeſſuꝫ ſeu ſpecificū.Itē ſm eū hoc ſtatutū
qð expꝛeſſe dicit in dioc̄.ſiue extra ↄtinet in tollerabilē er
roꝛē ergo ⁊c̄.Dictū dñi mei placet mihi.Sed eius rõ nō
vꝛ concludens:qꝛ ſtatuens non dicit ius extra territoꝛium.
ſed in territoꝛio ſuo ꝓmulgat ſtatutū quod vult hēre iures
alibi.Et hoc facere poſſet ſicut in ſnia dictū eſt.ſ.Sed ſi
p̄ſupponitur ꝙ hoc non ſit ꝯ iura.ſ.ꝙ ſtatutū extra territo
rium iures poꝛrigat:tenet ꝯ Bar.facit qꝛ nō apparet ratio
quare v̄ba generalia ſtringant ſolum in territoꝛio:nec ipſe
allegat aliq̄ rõnem.Si aūt hoc euenit ratione defectus iu
riſdictiōis ꝑ rõnē q̄ hic ponit qꝛ extra territoꝛiū ⁊c̄.tūc ꝓ
cedit rõ dñi mei.Quia ſi in v̄bis generalibus hoc nō indu
cit.ergo nec in ſpecificis qꝛ minoꝛ ē effectū inducūt in ꝓhi
bitis v̄ba ſpecifica q̄ generalia.vt ſtatim dictū ē.Uñ alia
meo iudicio pōt reddi rõ:quā dum fui ſcolaris eius imagi
natus fui vt.ſ.dicamus ꝙ qꝛ ſtatuta ſcribūt p̄ncipaliter in
dioc̄.i.ad ipſam dioc̄.rregulandam pꝛopterea nullo mo
do pōt ſe extēdere extra ne ſit veꝝ dicere ꝙ alienam dioc̄.
regulet ꝯ iura.alias eni neſcio videre rõnē quare hic diſpo
ſitū fuiſſet ꝙ ſtatutū generale reſtringeretur ad dioc̄.Ip
ſa aūt ſnia ſcribitur i perſonaꝫ ⁊ ideo nulla iniuria ſit aliene
dioc̄.ꝙ ſubditum ſuum verum ibi moꝛam trahenteꝫ ep̄s
ſuus excōicet.Et ſic concludo iſtum textuꝫ generaliter in
telligendum ꝙ ſtatutum nullo caſu extenditur extra terri
toꝛio ſtatuentis:⁊ loquoꝛ de ſtatuto punitoꝛio.Aduerti tñ
debent verba ſtatuti que aliquando ſcribuntur in perſonā
aliqñ in rē ſm ea q̄ no.in.c.ꝙ clericis de fo.cōpe.ꝑ dñꝫ me
um.Si in rem tunc hꝫ locū qð nūc dixi.ſ.ꝙ nullo mō com
pꝛehenditur ſubditus alibi delinquens.Si aūt ſcribātur
in perſonas vtputa ſi diſponat ſtatutum ꝙ quicūqꝫ floꝛēti
nus vbicūqꝫ ſic teneatur ſic facere ſub certa pena.Modo
poſſet dici idē in ſtatuto qð dꝛ in ſnia vocis iuue.ſ.ꝙ exten
dat ad exiſtentē in alio territoꝛio.Immo dꝛ intra territoꝛi
um reſpectu pſonaꝝ ſubditaꝝ ratione domicilij quas oꝛdi
narius vbiqꝫ cohercet vt no.Inno.in.c.ſi.de ſo.cōpe.Et
no.j.de ſo.cōpe.romana.§.ↄtrahētes.Uerba āt ſtatutoꝝū
cōiter referūt ad dioc̄.ſtatuētis qꝛ ſtatuēs non hꝫ reſpectū
tantum ad ſubditos ſuos:ſed habet reſpectum ad ſuum

terriozium seu dioc. volens curare prouinciam prout tenetur per. l. congruit. ff. de officio. presi. ¶ Et intendit comprehendere omnes foze facientes siue subditos siue non. Sed qñ exprimit tñ de subditis vbicũqz sint tũc apparet q principal intentio nõ ẽ curare puinciã sz corrigere subditos. ¶ Et sic ꝓprie statutũ personale est nõ reale. Ideo extendit. Immo verius eodẽ mõ cõprehẽdit subditos alibi delinquẽtes sic̃ si intra puinciã deligssent. ¶ In casu aũt hui⁹. c. apparet q statutũ fuit reale z scriptũ i dioc. qz p hec vba: qcũqz furtũ cõmiserit nõ fit exꝑssio alicui⁹ tertie psone nec certi collegij i q̃ scribaf statutũ. ¶ Ut ergo statutũ sit certũ oz q referaf ad territoziũ statuẽtis. ¶ Et si adderef siue i territorio: siue extra dico q ñ valeret: qz ordinari⁹ vnius loci nõ põt aliũ locũ p sua statuta regulare. ¶ De alijs statutz z i alijs ẽt casib⁹ qd iuris plene tractat Bar. i ꝑalle. l. i. C. de sũma trini. ¶ Et dñs me⁹ i ꝑalleg. c. a nobis. i. de snia ex. ibi videatis. ¶ Quero. viij. qz tex. dicit q nõ ligãtur subditi extra dioc. cõmittentes: qd si intra dioc. cõmittunt in loco tñ exempto: sicut sunt loca mẽdicantiũ z aliaz religionũ. ¶ Dominus Jo. cal. cuius dcã hic refert dñs Jo. an. z appellat eũ suũ adoptiuũ: disputauit hanc qõnez. Et tenui locũ exẽptũ exẽptis certis casibus p oia comparari loco extra territoziũ constituto. Unde ꝑm eũ nõ ligantur. Mot⁹ fuit principaliꝫ per hãc. d. z p. c. cũ eps. j. de offi. oz. Et p can. xxiij. q. ij. luminoso z. j. de sta. re. c. i. ad fi. Et p cle. archiepo de priuilegijs. In qbus ponunf aliqui casus in quibus in loco exempto eps exercet iurisdictionẽ z fit generalis exceptio. In alijs. Induxit ẽt glo. cle. q̃uis de so. cõpe. q̃ incipit qz noie. ¶ Refert tñ Jo. an. q dñs suus: q vtputo fuit dominus Marsilius: de quo facit mẽtionẽ i. c. querelã. s. de elec. z in regula qõ alicui. j. d̃ re. iuf. disputãdo tenuerat subditũ epi delinquẽtẽ in loco exẽpto ligari statuto ipsius. Secus autem tenuit si etiã psona esset exẽpta. Et cõcludit plus sibi placere dictũ dñi Jo. cal. per iura superius allegata. ¶ Quero nono quid si exẽptus delinquit in loco non exempto nunquid stringatur per cõstitutionez seu statutum vnius loci non exempti. ¶ Jsta questio ꝓprie non cadit hic sed tractabitur in. c. i. j. de priuilegijs. vbi tenetur q sic post Stephanum prouincialem. Quero decimo de ratione que mouit papam ad sic disponendũ q statutũ generale nõ extẽderetur extra dioc. ¶ Jo. mo. rñdet q ratio fuit qz generalis clausula non extẽditur ad illa q̃ expressa errozem inducerent vel contra ius essent. ff. ad exi. l. penul. j. de re. iu. in generali. ¶ Jtẽ si in loco delicti esset statutũ similiter excõicans furantẽ: sequeretur q ille furãs in aliena dioc. esset ligatus duabus excõicationib⁹ in eodẽ delicto. Quod eẽ non dz vt. l. lz. ff. fi. ff. nau. cau. fta. Secũdum eum ergo congruum fit vt restringeretur statutuz ad territoziũ statuentis: sicut etiam restringitur sentẽtia ad

tempus quo quis est iudex: z non extenditur ad tempus quo futur⁹ est priuatus. l. eũ q. ff. de iurisdictione. om. iudi. ¶ Et licet ꝑm eum rõne delicti possit subditus coram iudice domicilij conueniri: tñ cõuenientius est vt ꝙueniatur i loco delicti. l. i. z aũt. ibi signata. C. vbi d̃ crimi. agi. oz. z. l. capitalium. ℌ. famosos. ff. de penis. ¶ Sed ad h̃ statuz opponit: q imo ligetur subditus extra dioc. s. de ap. cũ sit in fi. z de cle. ex. mi. apostolice. ¶ So. ꝑm eum. Jbi loquitur de excõmunicatione lata per sententiam contra certaz personam. Hic aũt p statutũ: inter que est diuersitas. ¶ Ad c. tamen cum sit aliter potest responderi: q corintus excõicatus ab apostolo erat intra limites legationis apostolo cõcesse. ¶ Quero vndecimo qz hic fit mentio de territorio epi. an inferioz epo possit habere territoziuz. Hec qõ expeditur plenius in. c. cũ contingat. s. de so. cõpe. vbi cõiter tenetur q sit ex ꝙsuetudine vel prescriptione vel alio iure. ¶ Et aduertatis circa finem huius textus q licet statutum non stringat extra territoziũ. tamen ratione delicti potest ille delinquens conueniri coram iudice domicilij: z per eum puniri. Et similiter per iudicẽ delicti puniri põt. ¶ Ad primum facit. C. vbi de crimi. agi. oz. aũt. qua in puincia z. l. i. Et quod no. de so. cõpe. c. finem. ¶ Ad ꝑm facit. iij. q. vi. c. i. ¶ In glo. tertia ibi. Jdem in alijs. Cõcordat archi. propter textum qui indistincte loquitur: ideo dicit super verbo sententijs. s. exponit quibuscũqz. Allegat c. vlt. xxxi. q. i. Et in eadem glo. ibi. C. de testa. l. iubemus z. C. de tabula. l. generali li. x. ꝑm Jo. mo. Jlla. l. dicit consensum non ignorantiam volumus obligari. Et loquif de domino qui sciebat seruum cartas publica re scribere. In glo. Qui dicantur. dixit. s. quid hic tractet archi. plenius tamen ponitur in dicto. c. cũ ab ecclesiaz. ¶ In glo. Que est in finem. s. tetigi de ignorantia z quare dicatur crassa z quare supina in. iij. q. ¶ In glo. Notz epm. in finez adde quod no. de offo archi. c. fi. z. j. de apost. c. vlt. ¶ In glo. ℌ in finem dic vt no. per Jo. an. in dicto. c. Romana. in glo. q. tractus. ¶ In glo. quod est ꝙtractatio. ibi. De calogo. dic exo. xx. deutero. v. ¶ In glo. vlti. dic vt. s. dixi in vlti. oppositione.

FINIS.

¶ Impressum Uenetijs per Joannem z Gregoziuz de gregozijs fratres anno domini. 1496. die. xvij. Octobris.

Registrum

A iij B iij C iij D iij E iij F iij G iij H iij I iij.

EL COLEGIO DE NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO